

1. Akordy (Karel Plíhal)

1. Nejkrásnější akord bude A-maj,
prstíky se při něm nepolámaj'.
Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
každý večer naplníme balón horkým vzduchem.

2. V stratosféře hrajeme si A-maj,
i když se nám naši známí chlámaj'.
Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.

3. A-moll všechny city rázem schladí,
dopadneme na zem na pozadí.
Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.

- R: Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
proto všem těm, co se v lásce sklámaj':
vyždímejte kapesníky a nebuďte smutní,
každá holka pro někoho má sluch absolutní.

4. V každém akord zní, aniž to tuší,
zkusme tedy nebýt k sobě hlší.
Celej svět je jeden velkéj koncert lidských duší,
jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.

- *: Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj',
moh' bych zkusit zahrát třeba C-maj ...

2. Amnestie (Karel Plíhal)

1. Vnikl mi do bytu orangutan,
ukrad' mi vařič na propanbutan,
čeho se člověk dnes nedožije,
v ZOO je od rána amnestie.
2. Koukám, jak v prádelním koši lama
probírá se mýma košilama,
na WC mýval si pracky myje,
v ZOO je od rána amnestie.
3. V kuchyni huláká chameleon,
že kávu pro všechny namele on,
tapíři ničí tapiserie,
v ZOO je od rána amnestie.
4. Je celkem zbytečné zamykat se,
když letí sem zubr jak kamikadze,
tohohle zas někdo zneužije,
že v ZOO je od rána amnestie.
5. Piraně ve vaně z tety Majky
robí si narýchlo piraňajky,
budou z ní rodinné relikvie,
v ZOO je od rána amnestie.
7. V ložnici válí se osm šelem
propuštěných spolu s ředitelem,
on kňučí a žadoní o prémie,
v ZOO je od rána amnestie.
6. S panterem v zádech a v ostrém sprintu
nějak jsem zapomněl na pointu,
abych vás nesklamal, tak tady je:
v ZOO je od rána amnestie.

3. Bázlivá (Karel Plíhal)

- Zajíklá, bázlivá, věčně se jen usmívá,
omlouvá se židli, má-li usednout,
každým slůvkem ji poplašíš a ve všem tuší myš,
svět má za temný kout.
Podzimek za městem léká ji svým šelestem,
v kavárně se bojí malý čaj si dát,
nikdo mi za ni neručí, umře mi v náručí,
až jí řeknu: mám tě rád ...

4. Brej den (Karel Plíhal)

- C^{maj7} F^{maj7}
1. Brej den, pane slimáku,
 C^{maj7} F^{maj7} G
brej den, jakpak se vám klouže po slině?
 C^{maj7} F^{maj7}
Já vím, máte mě na háku,
 G C
ale já vás zcela chápu, tak to nesu hrdinně.
2. Brej den, paní žížalo,
brej den, tak co, půjdeme dnes na ryby?
Já vím, vás to dožralo,
ale já vás do tý piksle nedal, já mám alibi.
3. Brej den, paní slonice,
brej den, můžu vám vzít míru na župan?
Já vím, v Černé kronice
budou zítra psát, že jsem byl k smrti udupán.
4. Brej den, paní správčová,
brej den, pomůžu vám s prádlem na půdu,
brej den, proč jste taková?
Tam, kam mě teď posíláte, tam já nepudu.
Brej den ...

5. Byl jeden král (Karel Plíhal + Slávek Janoušek / Tom Paxton)

- G C G D G
1. Byl jeden král, ten kraloval, až dokraloval jaksí,
 C G D G
a tak si věci spakoval a zavolal si taxi.
 Emi Hmi Emi Hmi
Měl v duši plno lítosti nad ztrátou sebe sama,
 G C G D G
že ho ti zlí vyhostí z postele s nebesama.
2. Chtěl jenom trošku pořádku a v noci klidný spaní,
měl krásnej projev na Hrádku, a teď ho takhle raní,
a nikde žádná paráda, a takovej to byl vládce,
jen truchlící armáda a zem podobná skládce.
3. Koza už se nažrala, vlk nám zůstal celý,
vzpomeňme si, tralala, co jsme to vlastně chtěli.
Bude hodně kraválu, přinasládlejch řečí,
[: a spousta malejch králů, co přes noc budou větší. :]

6. Blanická kuřata (Karel Plíhal)

- C Ami F $\frac{F}{E}$ G
1. Tam v hoře blanické spí vojsko - naše spása,
 C Ami F $\frac{F}{E}$ G
tak nás to učili a tak to bude asi,
 F G C $\frac{C}{H}$ Ami
jenže čas pokročil a my, z krve a masa,
 F C F $\frac{F}{E}$ G
čekáme s odevzdáním, až nás Blaník spasí.
2. Kuřata z Xaverova mají stejnou šanci,
blanická kuřata si taky dávaj' dvacet,
kdekdo nám svítí, jenže tma je jako v ranci,
lezeme na strom, který jiní začli kácet.
3. Blaničtí rytíři si spokojeně chrní,
tudíž: není tak špatně, aby nemohlo být hůře,
proč potom strkat hlavu do koruny z trní,
když ti ji nasadí to xaverovský kuře?
4. Jsme záznam na desce, co má jen jednu drážku,
kdysi to mohla býti progresivní deska,
kdysi to bejval šlágr, že jo, pane Hašku,
no ale vážně: poslouchal byste ji dneska?
5. Věděl jste dobře, že je blbost věčně stejná,
i když je vysílána super-hifi-quadro,
ty mouchy pořád dělaj' na obrazy lejna
a ten pan Brettschneider má jenom jiný kvádro.
6. Možná by stálo za to, z nějakýho fondu
uvolnit částku, třeba v rámci odzbrojení,
do hory blanické pak zavést vrtnou sondu,
abychom zjistili, že v hoře nikdo není.
7. Že je to stejná hora jako každá jiná,
v tomhletom případě, no teda, Pánbůh s námi,
nezbyde přiznat, že je všechno naše vina,
že oni spasitelé vlastně jsme my sami.
8. Zatím jen donášíme, žvaníme a spíme,
někteří makají a jiným rostou pupky,
jde jenom o to, zjistit, co v nás vlastně dříme,
 C F C F C F G C
zdali ti rytíři, zdali ti rytíři anebo ty kuřecí drůbky.

7. Blues (Karel Plíhal (Plíharmonyje))

- C F G C
 F G C
Když na pavouka sedne blues, tak přestane tkát síť,
zaleze si do kouta a pláče jako dítě,
 F C D^7 G
vybrečí se, vysmrká se do mušího křídla
 C F G C G
[: a pustí se s novou vervou do shánění jídla. :]
- Když na verlybu sedne blues, tak ponoří se ke dnu,
a když to není zrovna v lednu, klidně si k ní sednu,
polechtám ji bublinkama, poplácám po hřbetě,
[: a je opět spokojená v tom verlybím světě. :]
- Když na kudlanku sedne blues, no, snad to zpívat mohu,
vyšplhá se na kytku a pomodlí se k Bohu,
ledva co se vyzpovídá, zanechá hřích hříchem
[: a zamoří paseku svým nakažlivým smíchem. :]
- Když na papouška sedne blues, tak vykašle se na zob
a pod zobák si zanádá v rámci slovních zásob,
a pak se vrhne na mrkvičku, pokud jsme mu dali,
[: a zase je to ten papoušek, tak jak jsme ho znali. :]
- Když na člověka sedne blues a všechno na něj padá,
zakoupí si láhev vína a pak písni skládá,
smutek ho však nepřestane pod srdíčkem bodat,
dokud se mu nepodaří aspoň jednu prodat,
dokud se mu nepodaří aspoň jednu prosadit.

8. Básník, ten má právo veta (Karel Plíhal)

- Ami E Ami E Ami E Ami
 Dmi A^7 Dmi A^7 Dmi A^7 Dmi
Básník, ten má právo veta, může s klidem v minutě
na místě, kde stála teta, nechat plavat labutě,
 G C G E
a tu tetu jednou větou na Venuši zanese
 Ami E Ami E Ami E Ami
a Venušané s mojí tetou budou samá recese, hej,
 Ami E Ami E Ami E Ami
a Venušané s mojí tetou budou samá deprese.
- Neboť tetička jim řekne fóry, co by jinde neřekla,
upeče jim buchty hory, což by jinde nepekla,
a v každé buchtě bude skryta jedna malá naděje
a ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje,
ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje.
- A kdo žere jako zvíře, jak ti hoši z Venuše,
nevejde se do talíře a po zemi pokluše,
na Venuši vzniknou zmatky - všichni plní naděje,
proto vrátím tetu zpátky, ať je radši tam, kde je,
proto vrátím tetu zpátky, ať nám taky prospěje.
- Básník, ten má právo veta, co se týče vesmíru,
ale v tomhle konci světa může psát jen na míru,
proto teta bude jenom tetou a Venuše Venuší
a blbost bude nad planetou vnášet smutek do duší,
 A
a blbost bude nad planetou vnášet radost do duší, juch!

9. Českým Budějovicím (Karel Plíhal + Jarek Nohavica)

- G Ami^7 G Ami^7
 G Ami^7 A^7 D
 C G Ami H^7
Slunce se prohání v orvaném tričku
po lýtkách slečen a po plakátech,
sušenky s obsahem obilných klíčků
 C G D G
mizí v nás jak mince v automatech.
- Vzalas' nás k sobě po včerejším flámu,
nejspíš tě zdrbnou ti, co tě znají,
zajdem si na pivo do Masných krámů,
víme, že v devět tam otvírají.
- Žížkovo náměstí je taneční parket
a Černá věž přísná gardedáma,
[: tisíce Ondřejů a bláznivých Markét
drží se za ruce a jdou s náma, :]
 D G
a jdou s náma ...

10. Černá díra (Karel Plíhal)

- G D C G
 D C D G
Mívali jsme dědečka, starého už pána,
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
 Emi C A D
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
 G D C D G
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
- Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
- Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
- Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
- Tak jsem díru nakrmlil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
- A E D A
 E D E A
Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
teď je naše písnička zralá pro recenzi.

11. Cestou do práce (Karel Plíhal (Plíharmonyje))

- C
1. První tramvaj přijíždí,
 F
na ostrůvčích pracující,
 G
veselí a tancující,
 (C)
plácají se do hyždí.
2. Když tramvaják hodí „A“,
aniž kdo někoho nutí,
rozverně a s velkou chutí
každý si zazpívá.
 $C7 F$
- R:** Kdo se touto dobou ranní
 C
z baru vrací spát,
 $D7$
úsměvu se neubrání,
 G
hned má život rád.
3. Požehná jim pravíci,
v levé třímá Staropramen,
a s opicí kolem ramen
zmizí v ulici.
4. Třebaže je pondělí,
mráz, mlha a čtyři ráno,
beznadějně našlapáno,
vládné bujné veselí.
5. Koluující svačina,
vlídné slovo kamaráda,
pěkná píseň věčně mladá
mysl rozpíná.
- R:**
6. Žertíky a legrace,
vydařené anekdoty
od pondělí do soboty
cestou do práce.

12. Co jsme si, to jsme si (Karel Plíhal)

- C G F $G C$
1. Co jsme si, to jsme si, už je jiná doba,
 G F $G C$
fangle si vyvěsí-me do oken oba.
 G Ami $\frac{D9}{F\#}$ G
Zahodme emoce, vrchní, připiš čárky,
 C G F $G C$
blíží se vánoce, tož pošleme si dárky.
2. Já měl své písničky a ty své vzdušný zámky,
já platil za pravdu a ty za členský známky.
Oba jsme mívali moc roztomilé hosti,
jen ti mi bývali ze Státní bezpečnosti.
3. Oba nás za chvíli spolknou starobince,
oba jsme tvořili dvě strany prošlé mince.
Ty jsi byl na líci a já zase na rubu,
ty jsi měl milici, co mně rozbila hubu.
4. Co jsme si, to jsme si, k čemu tahle zloba,
z čeho mít depresi, už je jiná doba.
Teď z mé i z tvé blůzy vlaje trikolóra,
sejdem se na schůzi Občanského fóra.

13. Děvče mi usnulo (Karel Plíhal)

- C^{maj7} $Ami7$ $A7$ Dmi
1. Děvče mi usnulo už v polovině sloky,
 $Hmi7$ $E7$ Ami $\frac{Ami}{G}$ F^{maj7}
hrál jsem jí od Kainara jedno krásný blues,
 C^{maj7} $A7$
hodiny zlenivěly a ztišily své kroky,
 F^{maj7} $\frac{G\#^{maj7}}{Bb}$ (G)
pod okny zazíval poslední autobus.
2. Schoulená do klubička spokojeně funí,
nejlepší publikum, co vůbec kdy jsem měl,
ač duchem daleko, dnes poprvé jsem u ní,
a co bych napoprve ještě více chtěl?
3. Otoman zanaříkal: to je dneska mládež,
jen samá slovíčka a nikde žádné čin,
jenže ji probudit, to by byla svatokrádež,
zbejvá mi kytara a nedopítej gin.
4. A tak tu tiše zpívám oprýskaným stěnám
o jedný holce, co ji Kainar kdysi znal,
ač trochu pod parou, ač vůbec nerozumím ženám,
jestli mi dovolíte, budu zpívat dál.

14. Dopis (Karel Plíhal)

1. D A
Tak ti teda píšu v opilecké pýše
 E_{mi} G A D
dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
 A
dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
 E_{mi} G A D
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí.
- D^7 G E A
R: Nejsem žádnéj zlatokop a není mi to líto,
 D^7 G E A
že jsem kdesi propil rejšák i to síto.
2. Zato když jsem včera večer seděl s kamarády v šenku,
má stará Múza dala mi svou novou navštívku,
už od rána mě svádí, hladí, líbá atakdále,
jenže bez tebe se cítím jako přikovanéj k skále.
- R: Vzpomínky mě klovou do mých ztvrdlýjch jater,
slzím z dýmu, jenž sem vane z vater kolem Tater.
3. Prej z vesmíru se blíží naše příští zkáza
a Země - to je stará a velmi křehká váza,
popraskaná váza jako tvoje láska ke mně,
co zbylo z tvý lásky, co zbude z tý Země?
- R: Nebude to bolet, neboj, potrvá to chvilku,
přestaneme řešit naši malou násobilku.
4. Přestanem se trápit, kdo ji za nás dopočítá,
přestanem si nalhávat, že na východě svítá,
obyčejní lidé vedou obyčejné války,
chci naposled tě uvidět, a třeba jenom z dálky.
- D A
*: Třebas jenom z dálky, když už to nejde zblízka,
 E_{mi} G A D
dokud konec toho všeho Pámbu neodpíská,
 E_{mi} G A
dokud konec toho všeho Pámbu neod-,
 D A
tak ti teda píšu v opilecké pýše
 E_{mi} G A D
dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
 A
dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
 E_{mi} G A D
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
 E_{mi} G A D
žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
 E_{mi} G A D
žádný hloupý fráze, jak beznaděj bolí,
 E_{mi} G A D
žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
 E_{mi} G A D
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
 E_{mi} G A D
žádný hloupý fráze, jak mě hlava bolí ...

15. Dvě spálený srdce (Karel Plíhal)

1. C G F G C G F G
Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
 C G F G A_{mi}
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
 F C F C G
z takový lásky jsou kruhy pod očima
 C G F G C G F G
a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
- 4.=1. + [: a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima ... :]

16. Frýdek-Místek (Karel Plíhal (Plíharmonyje) / John Lennon, Paul McCartney)

1. G $D^{\#}$ \dim C D
Frýdek-Místek, tam já to znám,
 C $\frac{E_{mi}}{H}$ D^7 G C D_{mi}
tam jsem jezdíval za Olinou.
2. Řádně jsem si koupil lístek a v kupé sám
jsem v klidu svačičval chléb s uzeninou.
- R: F F_{mi} C
Olinu za ženu si dávno už někdo vzal,
 F F_{mi} C D_{mi}
vůbec to nevadí, já do Frýdku jezdím dál.
3. Nehodlám se střílet, kvílet či shánět jed,
[: ve vlaku posvačím a vracím se zpět. :]

17. Fotka (Karel Plíhal)

1. C E_{\dim} D_{mi} G
Kdosi mi do saka dal fotku jedné slečny,
 C E_{\dim} D_{mi} G
taky je možné, že to sako moje není,
 C F D^7 G
v každém případě jsem za tu fotku vděčný,
 C $G^{\#}(E_{\dim})$ $F(D_{mi})$ $G+$
dívká je pohledná a půvabně se kření.
2. „Svému Michalovi na památku Věra,“
hůlkovým písmem je na zadní straně psáno,
marně si vzpomínám, s kým popíjel jsem včera,
marně si vzpomínám, s kým probouzel jsem se ráno.
- *: C $G^{\#}$ F G
Tajemná Věro, to, že nejsem Michal,
 C E_{\dim} D_{mi} G
není důvod, abych vzdychal a v noci nemoh' spát,
 C C^7 F D^7
chudák Michal časem žasne, až ti stárím zvadnou líce,
 C G C^{maj7}
u mě budeš krasavice naporád.

18. Gilotina (Karel Plíhal)

1. $G \quad A^7 \quad D$
Na rezavý gilotině
 $G^7 \quad C \quad E^{b7} \quad G$
v rámci dobré (zvrhlé) zábavy
 $A^7 \quad D$
oddělím ti ve vteřině
 $C \quad G \quad D \quad G$
tvoje tělo od hlavy.

2. Na co hlavu, hlava bolí,
v hlavě straší strašáci,
utrápí tě pro cokoli,
rozptyluje při práci.

R: $E_{mi} \quad E_{mi} \quad E_{mi} \quad E_{mi}$
Zato tělo, to je dílo,
 $D^{\#} \quad D \quad C^{\#}$
 $E_{mi} \quad E_{mi} \quad A^7 \quad D^7$
nohy, ruce, sádlo, špek,
 $E_{mi} \quad E_{mi} \quad E_{mi} \quad E_{mi}$
to ono školu vychodilo,
 $D^{\#} \quad D \quad C^{\#}$
 $E_{mi} \quad E_{mi} \quad A^7 \quad D^7$
na něm stojí příští věk.

3. To ono sevře páku stroje
či rukojeť praporu,
v každé ruce kýbl hnoje,
směle šplhá nahoru.

4. Trnitá je cesta vzhůru
a mozek váží přes kilo,
musíš myslet na figuru,
vždyť by ji to zničilo.

R: A co s láskou, co to meleš
ve zbytečné obavě,
no řekni, jestli nedoveš
se zamilovat bezhlavě.

5. = 1.

6. Křičíš, že to bude bolet -
- to jste celí vy, mladí,
vždyť funguje to už nejmíň sto let
[: a nikomu to nevádí. :]

19. Hasiči (Karel Plíhal)

$D \quad E_{mi} \quad D \quad A^7 \quad D$
Benzínem se nemá hasit ohniště,
 $E_{mi} \quad D \quad A^7 \quad D$
teď už je to jedno, ale pro příště,
 $A \quad E^7 \quad A \quad E^7 \quad A$
slibili mi tady místní hasiči,
 $D \quad E_{mi} \quad D \quad A^7 \quad D$
že to se mnou po koncertě nacvičí.

20. Hospodská (Karel Plíhal)

G
1. Na hospodským ubruse se stejně dějou věci
 D
pod rukama malíře, co vypil čtyři deci,
 $G \quad C \quad A^7 \quad D \quad G \quad C$
ohořelou zápalkou si kreslí malý domek,
 $G \quad C \quad G$
vedle domku zahrádku a na zahrádce stromek,
 $C \quad G \quad D \quad C \quad G \quad A_{mi} \quad C \quad G \quad D \quad C^{maj7} \quad D \quad G$
pam padam ...
2. Po dvou dalších půldeci se malíř stává snílkem,
na zahradu přistál talíř a Marťan s tykadýlkem,
strká nosík do hlíny, on pozoruje broučka,
odpusťme to malíři, že v mládí hltal Součka,
pam padam ...
3. Než si stačil malíř z láhve další dávku odlít,
Marťan skončil bádání a zase někam odlít',
na ubruse zůstala je propálená čára
od plazmových motorů, anebo od cigára,
pam padam ...
2'. Po tomto tvůrčím vypětí si dává další deci,
na zahrádce přibyl králík, motýli a šneci,
na obloze sluníčko a pod ním záhon růží,
pak si malíř odskočil tam, kam chodívají muži,
pam padam ...

3'.=2.

4'.=3.

5'. Na hospodským ubruse se stejně dějou věci
pod rukama malíře, co vypil osm deci,
na zahradu snes' se náhle opravdickej liják,
to není změnou počasí, to způsobil ten dryák,
pam padam ...

21. Hrací strojek (Karel Plíhal)

$A \quad E \quad F^{\#} \quad mi \quad D$
1. Nad svátečním pitím čekáš, kdy už chytím,
 $C \quad D \quad E_{sus4} \quad E$
kdy už jiskra přeskochí,
 $A \quad E \quad F^{\#} \quad mi \quad D$
náhle mezi řečí ve tmě ruka něčí
 $C \quad E \quad A$
zlatým klíčkem otočí.
2. Stává se to zřídka, čas jak stará zídka
na prášek se rozdrolí,
pán se dvorně klaní, k tanci vyzve paní,
roztáčí se soukolí.
 $F \quad A \quad F \quad C$
R: Tiše cinká strojek hrací, tóny hodné mistra skláře,
 $F \quad A \quad F \quad C \quad E$
mizí v dálce kdesi v mracích, kde se rozpouštějí v páře.
3. Pán se stále klaní roztančené paní,
nic jinýho neumí,
ač má v hlavě zmatky, kolečka a drátky
jeho vášně utlumí.
4. Tak jí aspoň znova šeptá něžná slova,
ona se jen usmívá,
ve strojku to chřestí, zvonivýho štěstí
pomaloučku ubývá.
R:
5. Poslední dvě noty zpité do němoty
mizí na dně skleniček,
pán se ohnul v pase, a tak skončila se
krátká láska na klíček.

22. Imperial blues (Karel Plíhal / Josef Kainar)

G C^7
 Můj svět je plný samých dveří,
 G G^7
 chodívám denně kolem nich,
 C^7 $E\dim$ G
 můj svět je plný hotelových dveří zamčených,
 H^7
 chodby jsou bezedné a jako vejce vejci
 G E^7
 nebo hrobu hrob se podobají,
 Ami D Ami D
 ztrácím se v nich celý, ty chodby na mě číhají,
 G C^7
 pro dnešek jsem jen číslo čtyři,
 G G^7
 zítra zas devadesát,
 C^7 $E\dim$
 se všim se člověk nějak smíří,
 G $E\dim$ E^7
 jen když má kam jít spát,
 Ami D
 ale ty sny plné samých dveří
 G $E\dim$ E^7
 věčně ho provázejí,
 Ami $E\dim$
 a on pak celý smutný věří, a tolik ho to tíží,
 G $E\dim$ E^7 Ami $E\dim$
 že i nebe samá chodba je a že prý jede do ráje
 G C^7 G
 nebeskou zdvíží ...

23. Instalatérská (Karel Plíhal)

- D $\frac{D^9}{C}$ $\frac{G^6}{H}$ E^7
 A^7 $A+$ D
 S mým vodovodním kohoutkem je trápení,
 G H^7 E^7
 pořád brečí do ucpané vany,
 G H^7 E^7 A^7
 řeknete si: to je špatný těsnění,
 ale věřte nebo nevěřte, tyhle kapky, ty jsou slané.
 - Vypadá to na mou věru dojemně,
 zvláště pak ta přeplněná vana,
 jestli on to neokoukal ode mě,
 jak jsem vloni bulil, když mě opustila Dana.
 - G $G^\#dim$ D
 G $G^\#dim$ D
R: Nejspíš mu dám do inzerce větičku,
 G H^7 E^7
 i když se s tím zrovna dvakrát nechlubím:
 G H^7 E^7 A^7
 hledám vhodnou vodovodní slepičku,
 láska přece prochází i potrubím.
 - Nejsem psychologem vodovodních ventilů
 a nejsem ani žádnéj instalatér,
 a když mám blues, tak zajdu někam do grilu,
 líp se brečí nad pivem a velkou porcí jater.
- D
4.=1. + nekecám ...

24. Intelektuálky (Karel Plíhal)

C F
 Přijely k nám z dálky intelektuálky,
 C
 já měl dvě, Pepa tři, ale to sem nepatří ...

25. Jaro (Karel Plíhal)

- C F C Ami F^{maj7} G C
 F C Ami F^{maj7} G C
 Jaro začlo nešťastně, jak ostatně vždycky,
 F C G Ami^7 G
 neslaně a nemastně, zkrátka makrobioticky,
 C F C Ami F^{maj7} G C
 slunce svítí na dámy čtoucí český Burdy,
 stejně jak na Saddámy střilející Kurdy.
- Přišel jsem dřív z oběda, v pokoji hrál Verdi,
 načapal jsem souseda, měl gatě na půl žerdi,
 jdu do polí za prací a za druhou mízou,
 unavený lustrací a parlamentnou krizou.
- Svítí křídla bělásků, v řece se třou líni,
 na tradiční pomlázku s řetězdy jdou skini,
 čichám děsný aroma, potácím se, blednu,
 narazil jsem na Roma, co píchli ho tu v lednu.
- C F C Ami F^{maj7} G C
 F C Ami F^{maj7} G C
 Jaro začlo nešťastně, jak ostatně vždycky,
 neslaně a nemastně, makrobioticky ...

26. Já v mládí mlsal (Karel Plíhal)

- C F C F C D^7 G
 C F C F C G C
 Já v mládí mlsal sladkostí, až vypadly mi plomby,
 k mé velikánské radosti mám v hubě katakomby.
 - F D^7 C C^7
R: Ve kterých zmizí v jednom mžiku všechna slova odvážná a smělá,
 F D^7 G
 která mívám na jazyku, když je má krev víc než vřelá.
 - Čím víc mám zuby děravý, tím to mám na světě snazší,
 jenže mě už pořád nebaví krmit se krupičnou kaš-ší.
 - Já toužím po chlupské potravě, chybí mi vepřová kýta,
 i když šéfové mě hladí po hlavě, neboť mám v hubě ta síta.
- R:**
 Ale zajdu si na zubní kliniku a pak si dám v putyce ří-
 zek,
 dřív, než mě pán v šedivým svrchníku zaklapne do želízek.

27. Když jsi smutná (Karel Plíhal)

1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,
rány se otevrou a naplní se solí,
držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,
že nezůstanu o žebrácké holi.
2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,
všechny mé nápady hned zahánějí do řady
a střelí puškou té nejtěžší ráže.
3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,
[a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ...]

28. Kde jsou (Karel Plíhal)

- R: Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,
kde jsou, kdepak jsou - na hřbitově zakopány.
1. Sedíš tu tiše jako pěna,
žijem svůj život, no jak se říká - do ztracena,
kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.
- R: Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,
kde jsou, kdepak jsou písně nikdy už nedopsány.
2. Život byl prima a neměl chybu,
teď je mi zima a nemám ani na Malibu,
kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.

29. Kluziště (Karel Plíhal)

1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.
- R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.
2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
- R:
3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdo si mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

30. Knihy (Karel Plíhal)

Každě tejden chodím zkoušet štěstí do knihy,
jenže spíš než dobrou knížku, to tam koupíš koblihy,
ráno vstávám o půl pátý, ve frontě už stojím v pět,
v termosce mám horkou kávu, v kapse dvacku cigaret,
a to si ještě foukám, jak to brzo nevstanu,
jenže ostatní tu od večera mrznou ve stanu,
takže zase na mě čeká, když se k pultu dostanu:
„Jdete pozdě, milej pane, máte smůlu!“
Minule jsem dostal ránu pěstí do břicha,
když jsem marně bojoval o posledního Wericha,
a to, že kulhám, přátelé, to nemám odmala,
to je památka na pana Bohumila Hrabala.
Přesto každě tejden chodím zkoušet štěstí do knihy,
jenže nákup knih to není, to jsou koňské dostihy,
neboť chytrých knih je málo, tak se s nima chytračí,
a já nevím - je to k smíchu nebo k pláči?

31. Kominík (Karel Plíhal)

Sáhl jsem na kominíka, prej to nosí štěstí,
ale onen kominík mi vrazil jednu pěstí,
složil jsem se na chodníku, bolestí jsem zavyl,
ale on se jenom otočil a pak mi smutně pravil:
„Každej si na mě šahá, každej se na mě kření
a vodnese si štěstí na prstech po troškách,
já přijdu dom, a moje drahá věčně doma není,
a když je, tak pod pelestí leží chlap jen v ponožkách.“
A tak kvůli tomu kominíku, kvůli jeho ženě
plívám teď do kapesníku zbytky zubní dřevě,
a na závěr poučení pro vás, milé děti:
jeden blbne, druhej pění, a vodnese to třetí.

32. Králíci (Karel Plíhal)

1. Na jaře jezdím k tetičce, tetička pracuje v chemičce
a na zahrádce chová modré králíci,
krmí je modrou skalicí.
2. V létě jezdím k sestřence, sestřenka pracuje ve vápence
a na zahrádce chová modré králíci,
dostává od tetičky tu skalici pro ně.
3. Na podzim jezdím ke strýci, strýc razí mince v Kremnici
a na zahrádce chová modré králíci,
taky dostává od tetičky tu skalici.
4. V zimě navštěvuji synovce, synovec pracuje ve zbrojovce
a na zahrádce chová bílé králíci,
neboť tetička ho nemá dvakrát v lásce.

33. Křepelky (Plíharmonyje)

1. C Edim Dmi G
 C Edim Dmi G
Kam bych chodil, moje milá:
jen se projít trochu po mezi,
 C Edim Dmi G
kouknout se nenápadně, zda by někde byla
 C Ami Dmi G C
nějaká křepelicka s pěti penězi.
2. Půjčím si od ní, snad to půjde hravě,
v případě opačném se vrátím pro broky,
zkusím jí rozsvítit v drobné ptačí hlavě,
že jí ty prachy vrátím, ba i s úroky.
 $C7$ F
- R: Matka příroda je, zdá se, trochu hloupá,
 C
neví, co po právu každému náleží,
zatímco chudák člověk suchej chleba chroupá,
 F
peníze obíhají mezi drůbeží.
3. Kam bych chodil, moje milá:
obhlédnout zazobaný křepelky,
zmačknou jich šedesát, a to už jsou tři kila,
koupím ti pallmallky anebo camelky.

R:

34. Květina (Karel Plíhal)

1. G C G
 C G
Na louce vyrostla květina
nebyvalého druhu.
 C G
Když si ji nakrájíš do vína,
 C G
uvidíš v pokoji duhu.
2. Marně jsem listoval v herbáři,
vypadá trochu jak jetel,
roste jen od srpna do zří, H
na to je třeba brát zřetel.
 Ami^7 D^7 G Emi
- R: Míti svou duhu kapesní,
 Ami^7 D^7 G
to je dnes určitě terno.
 Ami^7 D^7 G Emi
Duhová šťáva kape z ní,
 $D\#^7$ D
utopí v sobě to chladno a černo.
3. Možná si fukáte na čelo,
to už máš, Plíhale, z pití.
Jenže proč by se, krucinál, nesmělo
vysnít si kouzelný kvítí.
- R: Míti svou duhu kapesní,
to je dnes určitě terno.
Nebuďme, přátelé, adresní,
ale kdo dělá to chladno a černo?
4. Lepší je fušovat do kytek,
když nám ten svět nějak zešed',
nežli se ztřískat jak dobytek
a pak se řezat a všeset.
5. Na louce vyrostla květina,
lalalalalalala ...

35. K vodě (Karel Plíhal)

1. D A D A E A
 Emi Hmi Emi E^7 A E A
Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,
budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím,
 Emi Hmi G D G A Hmi A
dáš mi čaje do termosky, kousek chleba k svačině,
 D A D Hmi Emi A D A D
a vydám se jen tak, bosky, po zelený hladině.
2. Po hladině jde se těžce skromným i těm chvástavým,
na nejbližší rovnoběžce ňákou loď si zastavím,
nech si svoje tklivé plky, rozděl věci na půlky,
potkám pravý mořský vlky, pravý mořský Karkulky.
3. Přijde bouře, strhne stěžně, ťažko bude tej noci,
až na zádech mě ke dnu něžně snesou rejnoci,
v tu ránu už budu v Pánu, věčný spánek na víčkách,
proto v Tichém oceánu chodte, prosím, po špičkách.
4. Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,
budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím,
když se s koňma dlouho oře, zpravidla jsou znavení,
co dál říci - snad jen moře-město-kuře-stavení.

36. Láska člověčí (Karel Plíhal (Plíharmonyje))

1. E
Zapíjen čajem a zajídán chlebem,
 A
v tobě se rozplývám,
 E
cestuju rájem, cestuju nebem,
 A
slastně se usmívám.
- R: Ve tvém nitru jsem jen bezmocným slepcem,
 $F\#$
vláčíš mě bachorem, knihou a čepcem,
 A H
a pak, že láska člověčí žaludkem nikdy neprochází.
2. Každický ráno se tak nějak ztrácím
třikrát mě přezvýcháš,
jednou řekl jsem „ano“, a teď tvrdě splácím
tím, jak mě polykáš.

R:

3.=1.

R:

37. Lelek (Karel Plíhal)

1. D G Hmi D G A
 D G Hmi D G D
Nároky nemám nijak velký, hned po pracovní době jdu
tak jako vždycky chytat lelky, stará je dělá k obědu.
2. Není to těžký, chytit lelka do ruky nebo do sítě,
neb nenadává ani nelká a o milost neprosí tě.
 A G A
- R: Jen se to nevyplatí v září, když se páří,
 G A
to mě pak vždycky zmlátí místní ochranáři.
3. Jseš mladá, furt se všemu divíš a city tebou zmítají,
v mém věku už jen tupě civíš, a hele, už se slítají.
- R: Doktorka řekla mi: to radši sem-tam lelek,
než zblbnout z reklamy a televizních znělek.

38. Lásko má (Karel Plíhal / F. G. Lorca)

E A C D A
Lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
 C H^7 E
prosím, ať chvíli posečká,
 E A C D A
lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
 C H^7 E
prosím, ať chvíli posečká,
 F E F Dmi E
mezi mými stehny slunce jako ryba proplouvá,
 F E F Dmi
vlahá voda v rákosinách, vlahá voda v rákosinách,
 E A C D A
lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
 C H^7 E
prosím, ať chvíli posečká,
 F E F Dmi E
mezi mými stehny slunce jako ryba proplouvá,
 F E F Dmi
vlahá voda v rákosinách, vlahá voda v rákosinách,
 E A C D A
lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
 C H^7 E
prosím, ať chvíli posečká ...

39. Loučení s vůní šeríku (Karel Plíhal)

- C Ami^7 G^7 C B^b
Koukám se skrzevá záclonu,
 F G_4^7sus C
co mě to ze sna budí,
 Ami^7 G^7 C B^b
zírám na vojenskou kolonu,
 F G_4^7sus C
na auta s nápisem „LJUDI“.
 B^b F G_4^7sus
Po kapsách hrst drobné munice,
 B^b F G_4^7sus
vracej' se do rodné Rusi,
 C Ami^7 G^7 C B^b
děti jim donesly kytky,
 F G_4^7sus C
někdo se rozloučit musí.
- Šeríky a slzy dojetí,
píše se v tisku i v tlači,
i to, že do konce století
těch dvacet aut úplně stačí.
Doba už pracuje k porodu,
bouraj' se hráze a mýty,
proto nám zde v našem gorodu
uvolní tři-čtyři byty.

40. Mandelinka (Karel Plíhal)

Vdaná mandelinka bramborová v autobuse:
 C G
Mandelinka Bramborová, za svobodna Konečná, vystupovat!

41. Modrá knížka (Karel Plíhal / Lubomír Schneider)

- G G^{maj7} Ami^7 D^7
Celej svět je náhle beznadějně šedý,
 Ami $\frac{Ami}{G^\#}$ $\frac{Ami}{G}$ D^7
bloudím ulicemi zoufalý a bledý,
 G Hmi_5^7 E^7 Ami^7
všude vidím mládež odvedenou, veselou a bodrou,
 C $C^\#dim$ Ami^7 D^7
a jenom mně dali knížku modrou.
 - I ten Prouza, co se pomočívá denně,
spěchá oznámit tu šťastnou zprávu ženě,
Václav zase v Mikulovské opíjí se s tchánem,
už se vidí nejmíň kapitánem.
 - Všude v parcích vidím šťastné kamarády,
jak se seznamují s vojenskými řády,
mezi nima také Novák, no ten se skleněným okem,
zkouší chodit pořadovým krokem.
 - Podroušenej Viktor tančí s Hugem kankán,
Viktor bude spojař, Hugo zase tankán,
a ten Jarda, kterej nedokončil ani osmiletku,
hodil po mně láhvi se zvoláním „zmetku!“
 - Nadarmo si říkám: Karle, nešil,
jenomže já se na tu vojnu tolik těšil,
marně u odvodu doktorovi obálku jsem dával,
prej mě nevezmou, že mají velkej nával.
 - Jak to vysvětlím své milované Blance,
ráda se chlubívala, že má chlapce brance,
máma bude brečet, táta rozdupe mi hračky,
už se, chudák, tolik těšil na odznáčky.
- D^7 G
7.=1. + modrou, modrou ...

42. Mouchy (Karel Plíhal (Plíharmonyje))

- C
Nemám v lásce blanokřídly hmyz,
 A
zvláště pak ne mouchy masařky,
 D G C A
sedávají na zvířecí, potom na lidské,
 D G C
což není příliš hygienické.
- Ve chlévech anebo v salónech,
jako by se nechumelilo,
bez výčitek svědomí vám toho nakladou
s nejoptimičtější náladou.
- Chodte s hlavou níž než futra dveří,
dneska každý svoje mouchy má
a každá moucha ze zahraničí anebo z domova
 D G
[: ví, že nejchutnější krev, :]
 D G D G C
ví, že nejchutnější krev je volova.

43. Možná (Karel Plíhal)

1. $A \quad E \quad F^\#mi \quad D \quad E \quad A \quad D \quad E$
Prý se občas někde zjeví, kdy a kde, to nikdo neví,
 $A \quad E \quad F^\#mi \quad D \quad E \quad A$
netuší to ani kněží, nenaprší, nenasněží.

$E \quad A \quad D \quad E \quad F^\#mi \quad E$
R: Možná chodí ke mně časné ráno,
 $A \quad D \quad E \quad F^\#mi \quad E$
to když mívám v duši rozestláno,
 $A \quad E \quad F^\#mi \quad D \quad E \quad A \quad D \quad E$
možná chodí po setmění, kdy už na nic vidět není.

R:

2. Jedna hvězda vyhasíná, o kus dál se rodí jiná,
cosi-kdesi za hvězdami, bojíme se doma sami.

R:

R:

44. Mám prima den (Karel Plíhal)

1. $A \quad D \quad A$
Mám prima den, budík mě nezbudil,
 $D \quad A \quad D \quad E$
tak jsem se probudil až o půl desátý,
 $A \quad D \quad A$
mám prima den, kam bych teď pospíchal,
 $D \quad A \quad D \quad E$
svět se točí dál, je celý usmátý.

$F^\#mi \quad E \quad F^\#mi$
R: Je to krása, mít v rukou čas,
 $E \quad A \quad Hmi \quad A$
je to krása, nechat své nohy kráčet tam, kam samy chtějí.

2. Mám prima den a oči pro dívky,
jsem plnej polívky z bufetu Opery,
mám prima den, hodinky v opravně,
příjemně únavně táhne se úterý.

R:

3. Mám prima den, punčová zmrzlina
mi cestu do kina určitě zpříjemní,
mám prima den, i když mi zítra snad
budou v práci lát - můj šéf je přízemní.

R:

45. Můj přítel Yetti (Karel Plíhal / Jiří Žáček)

1. $C \quad B^b \quad C \quad B^b$
Někdy mě v noci navštěvuje Yetti,
 $C \quad B^b \quad G$
ve dne se nikdy neodvází blíž,
 $C \quad B^b \quad C \quad B^b$
tajemně voní dalekými světy,
 $C \quad B^b \quad G$
ty o něm nevíš, ty už dávno spíš.

2. Prochází bytem, rádio ho vzruší,
z lampy má hrůzu, už ho dobře znám,
mlčíme spolu v esperantu duší,
někdy mám pocit, že jsem to já sám.

$F \quad G \quad Ami \quad G$
R: Přišel sem pěšky nebo přijel drahou,
 $F \quad G \quad Ami \quad G$
možná jich světem bloudí mnohem víc,
 $C \quad B^b \quad C \quad B^b$
prohlíží si tě, voňavou a vlahou,
 $C \quad B^b \quad G$
a potom teskně vyje na měsíc.

R:

3. Někdy mě v noci navštěvuje Yetti,
můj přítel Yetti u mě hledá skrýš,
vykouří se mnou dvě-tři cigarety
a zmizí do tmy, co ty o něm víš?

46. Mravenci (Karel Plíhal)

1. $D \quad F^\#mi \quad H^7 \quad Emi$
Nalámal se mraveneček, ví to všichni z obory,
 $A \quad F^\#7 \quad Hmi \quad Emi \quad A$
když se vracel z odpolední, našel flašku od Cory,
 $D \quad F^\#mi \quad H^7 \quad Emi$
potácí se po pěšině a příšerně falešně,
 $A \quad F^\#7 \quad Hmi \quad Emi \quad A \quad D$
ale zato s gustem zpívá „Čerešničky, čerešne ...“

2. Nepremejšlí, co se stane, až se domů navrátí,
neb' mravenci, jak je známo, nebývají ženatí,
potácí se po pěšině vyšlapanou cestičkou,
malinkatej mraveneček s takhle velkou opičkou.

3. Nalámal se mraveneček, ví to celá obora,
vidíte, a hned tu máme z mravenečka notora,
opustil své pracoviště, aby měl blíž ke sklence,
pak ho přejel parní válec na silnici do Bzence.

47. Mrtvý vrabec (Karel Plíhal / Josef Kainar)

- C $E\dim$ $F D^\# \dim$
1. Jenom trocha sazí a trocha peří,
 C $E\dim$ $F D^\# \dim$:]
na světě mi to nikdo neuvěří,
 C^{maj7} F $E\dim C$ $G + (-)$
že tam ležel na nároží starý a mrtvý vrabec.
2. O červnových třešeních snad se mu zdálo,
když jsem nad ním stál, právě poprchalo,
a on tam ležel na nároží - starý a mrtvý vrabec.
- F $G^\#$
- *: Zatím dole v dancingu tři snědí páni v smokingu
 C A^7
hrají pro cizí vkus,
 D^7 $D^\# \dim$
stesk jim voči zavírá, když kytarista zazpívá
 $G^\#$ G
svý nejnovější blues.
- 3.=1.

48. Myš (Karel Plíhal)

- F^{maj7} Hmi_5^7 $Cmi^7 D^9$ Gmi^7
- R: Vrátná z dívčích kolejí v klidu dole jí
 Hmi_5^7 $Gmi^7 C^7$
a čte si starej Mladej svět,
 F^{maj7} Hmi_5^7 $Cmi^7 D^9$ Gmi^7
a právě o pár pater výš sedí velká myš
 C^7 F^{maj7}
u dveří dvěstě dvacet pět.
- C B^{bmaj7} C
1. Jistá Věra Nováková šla se právě koupat,
 B^{bmaj7} C
večer chce jít do vinárny slaný mandle chřoupat,
 B^{bmaj7} C
u kasáren vyzvedne si desátníka Oldu,
 B^{bmaj7} $C C^7$
protože je patnáctýho, a tudíž den žoldu.
- R:
2. Konečně se dostávám ke vztahu Věry k myším,
Věra leze z koupelny, už ji křičet slyším,
Olda bude marně čekat na hysterku Věrku,
zamčela se s kámoškou na dvěstě dvacet čtvrku.
- R:

49. Námořnická (Karel Plíhal)

- D G
1. Maličký námořník v krabičce od mýdla
 D A^7 D
vydal se napříč vanou,
 G
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
 D A^7 D
pluje za krásnou Janou.
 $F^\#mi^7$ Hmi^7 $F^\#mi^7$ Hmi^7
- R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
 E A^7
lákají odvážné kluky,
 D G
snad právě na něho štěstí se usměje,
 D A^7 D
cíl má už na dosah ruky.
2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
z pocený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a loďkou to smýká.
- R:
3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu,
loďka se potápí, v takovémto počasí
je těžké dobývat ženu.
- R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

50. Na dvorečku (Karel Plíhal)

- D $E\dim$ $D A^7 D$
- Mezi domy na špinavým dvorečku
 $E\dim$ $D A^7 D$
sedím a mám čtyřcítku horečku,
 A E $A E A$
malý děti plivou na mě z pavlačí,
 D $E\dim$ $D A^7 D$
ani nevím, kdo mi oči zatlačí.
 G A $D A^7 D$
- Tahle píseň není zrovna z veselých,
 G D $A E A$
naštěstí jde kámoš, v ruce nese líh,
 D $E\dim$ $D G D$
napijem se a zajdeme k Andule,
 $E\dim$ $D A^7 D$
teplota zas bude pěkně na nule.

51. Nultá hodina (Karel Plíhal)

1. C Emi Ami Emi
 C^7 F A^7 Dmi
Čas usnul vestoje jak utahaná mula,
 E Ami G C
celej den úpící pod tíhou pivních flašek,
 H^7 Emi H^7 G
maticka Štěšena se u potoka zula,
s úlevou polyká uklidňující prášek.
2. Amor si do zásoby dělá nový šípy,
Šípková Růženka si varí silnou kávu,
Sněhurka vyprala všem trpaslíkům slipy
a teď si nad křížovkou marně láme hlavu.
 F Emi G C
- R:** Je nultá hodina, čas našich milých přátel,
 F Emi G C
je nultá hodina, čas, který se dá změřit
 F Emi G C
na dětských hodinkách, co koupíš za pakatel,
 Ami Emi F C
obětuj korunu, a pak mi budeš věřit.
3. V pekle zas nadávají nad dodávkou uhlí,
Jaga si odlítla na nákup do Paříže
a hrabě Drákula se souká ze své truhly,
pospíchá na přednášku Červeného kříže.
4. Bludičky seškrabují turistický značky,
ohnivej mužiček se plní svítilynem,
kouzelněj dědeček si hraje s PIKOVláčky,
Don Quijote přemejšlí nad Špindlerovým Mlýnem.
- R:**

52. Negalantní kuplet o posledním zvonění (Karel Plíhal / Jiří Záček)

1. C F G
 C F G
Roky nám letí, Pánbůh s námi,
jako když práskne do koní,
 C F G
 C G C
co člověk zmešká, milé dámy,
sotva kdy ještě dohoní.
2. Přibývá vrásek, vadne kůže,
už je čas šetřit na věnce,
vzdejte to, už vám nepomůže
kvartální změna milence.
 Ami H^7 Emi
- R:** Co bylo k smíchu, dnes už tíží,
 Gmi A^7 Dmi
radosti mění pořadí,
 Fmi G Ami
jakoby člověk cloumal mříží,
 F^{maj7}
a nikomu to nevadí.
3. Přibývá vrásek, všechny mladší
klidně si lížou nanuky,
člověk má dělat, na co stačí,
začněte myslet na vnuky.
- R:**
4. Není to vůbec ničí vina,
každý má důvod pro stesky,
na plátně soukromého kina
hrajeme vlastní grotesky.

53. Na konečné tramvaje (Karel Plíhal)

1. F $Fdim$
 Cmi^6 B^{bmaj7}
Toulám se na konečný tramvaje,
kde jsi mě před půlrokem nechala.
 $C\#^7$ C^7 Dmi
Říká se: kdo uteče, vyhraje,
 G^7 $C\#^7(A^7)$ $C^7(A^7)$
a ty jsi navíc ještě někam nutně spěchala.
2. Nicméně doufám, že tu vystoupíš,
věřím, že tento zázrak stane se,
jen co se nalíčíš a nakoupíš,
jedna z těch tramvajů tě ještě dneska donese.
- R:** Dmi B^b
 A^7 Dmi $D\#dim$
Můra světlem zmámená
bloudí slepým jízdním řádem,
 $Edim$ Dmi Gmi
noční nebe volným pádem
 F A^7
rozmačkalo den.
 Dmi B^b
Bezbranná a bezcenná
 A^7 Dmi $D\#dim$
a zmoklá myš je tato chvíle,
 $Edim$ Dmi Gmi
co mi vlezla do košile
 F A^7
a nemůže ven.
3. A tak tu s automatem na lístky
hledíme mlčky na ty koleje.
Možná má také svoje bolístky,
anebo kdoví, jestli se mi v duchu nesměje.
4. A vítr honí lístky po zemi,
tisíce procvakaných mrzáčků,
a tlustej tramvaják si dlaněmi
zahřívá mlíko, který hltá přímo ze sáčku.
- R:**

54. Nosorožec (Karel Plíhal)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Dmi} & & \text{Ami} \\ \text{Dmi} & \text{Ami} & \text{D}^\# \text{dim} & & \text{E}^7 \end{matrix}$
 Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
 originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
 $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Dmi} & & \text{Ami} \end{matrix}$
 Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
 $\begin{matrix} \text{Dmi} & \text{Ami} & \text{E}^7 & & \text{Ami} \end{matrix}$
 pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
 $\begin{matrix} \text{Dmi} & \text{Ami} & \text{E}^7 & & \text{Ami} \end{matrix}$
 Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
 $\begin{matrix} \text{Dmi} & \text{Ami} & \text{D}^\# \text{dim} & & \text{E}^7 \end{matrix}$
 při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
 $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Dmi} & & \text{Ami} \end{matrix}$
 Vznikly větší potíže, když Božena v negligé,
 $\begin{matrix} \text{Dmi} & \text{Ami} & \text{D}^\# \text{dim}(\text{E}^7) & \text{E}^7(\text{Ami}) \end{matrix}$
 když Božena v negligé řvala, že ho nechce.
2. $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Dmi} & & \text{Ami} \end{matrix}$
 Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
 originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
 Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: padej, sbohem,
 zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
 Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
 originál medvěda, tuším značky grizzly.
 Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
 a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.
3. $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Dmi} & & \text{Ami} \\ \text{Dmi} & \text{Ami} & \text{E}^7 & & \text{Ami} \end{matrix}$
 Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,
 nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

55. Na půdě (Karel Plíhal)

1. $\begin{matrix} \text{G}^6 \\ \text{C} & \frac{\text{Emi}^7}{\text{H}} & \text{Ami}^7 & \text{G} \end{matrix}$
 Za svitu rezavý baterky
 cumláme stoletý hašlerky
 na půdě baráku, kde bydlí teta,
 $\begin{matrix} \text{C} & \frac{\text{Emi}^7}{\text{H}} & \text{Ami}^7 & \text{D} \end{matrix}$
 a listujem v zažloutlým atlase světa.
2. $\begin{matrix} \text{G} & & \text{C} & & \text{G} \\ \text{C} & \text{G} & \text{C} & & \text{D} \end{matrix}$
 Šimráš mě copama na bradě,
 když hledáš Ohio v Kanadě,
 tropické slunce se zlověstně tlemí,
 když táhneš mě za ruku Ohňovou zemi.
 $\begin{matrix} \text{C} & & \text{Ami}^7 & & \text{D} \end{matrix}$
 Zatímco tvé oči bloudí v cizokrajné dálce,
 $\begin{matrix} \text{C} & \text{G} & \text{C} & & \text{D} \end{matrix}$
 nemám vůbec odvalu ti rozechvěle sdělit,
 $\begin{matrix} \text{C} & & \text{Ami}^7 & & \text{D} \end{matrix}$
 že nejhezčí místo na mapě je otisk tvého palce
 od tetiných fantastických jitrnic a jelit.
3. Nejspíš bys praštila atlasem
 a nazvala mě přízemním mamlasem,
 jenže ta voňavá palcová země,
 [: [: tu nikde nenajdeš, ta je jen ve mně ... :] :]

56. Neopouštěj rám (Karel Plíhal / D. McLean)

1. $\begin{matrix} \text{G} & \text{G}_{\text{sus}4} & \text{G} & & \text{Ami} \\ \text{C} & & \text{D} & & \text{G} \end{matrix}$
 Neopouštěj rám, ani zasněnými pohledy,
 pořežeš se o ledy a dolámeš se o svůj vlastní stín.
2. $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{D}^7 & & \text{G} & \frac{\text{G}}{\text{F}^\#} & \text{Emi} \end{matrix}$
 Neopouštěj rám, ani kvůli svému malíři,
 bláznivému rytíři, co namíchal tě z příliš lehkých vín.
- R: $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{D}^7 & & \text{Emi} \end{matrix}$
 Operační sál, všude kolem jsou stopy ticha,
 $\begin{matrix} \text{A}^7 \end{matrix}$
 zbytky pláten, oknem proudí den.
 $\begin{matrix} \text{D}^7 & & \text{G} & \text{G}_{\text{sus}4} & \text{G} \end{matrix}$
 Jsi poslední v mém pokoji,
 co čeká, až ji někdo pustí ven.
3. $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{D}^7 & & \text{G} & \frac{\text{G}}{\text{F}^\#} & \text{Emi} \end{matrix}$
 Neopouštěj rám, jinej ti už nesedí
 a venku bude náledí a slunko ještě nezačalo hřát.
4. $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{D}^7 & & \text{G} & \frac{\text{G}}{\text{F}^\#} & \text{Emi} \end{matrix}$
 Neopouštěj rám, já nechci si hrát na světce,
 co nedokáže bez štětce prožít aspoň jeden krásnej pád.
- R: $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{D}^7 & & \text{G} & \frac{\text{G}}{\text{F}^\#} & \text{Emi} \\ \text{C} & & & & & \end{matrix}$
 Operační sál, všude kolem jsou stopy ticha,
 $\begin{matrix} \text{Cmi} \end{matrix}$
 vždyť barvy sotva začly schnout
 $\begin{matrix} \text{G} & & \frac{\text{G}}{\text{F}^\#} & & \text{E} \end{matrix}$
 a já se sotva stačil zout
 z okovanejch stokilovejch bot.
 $\begin{matrix} \text{A}^7 \end{matrix}$
 Cigaretou děláš kroužky,
 $\begin{matrix} \text{D}^7 & & & & \text{G} \end{matrix}$
 asi tak ty další zkoušky z not.

5.=1.

57. Na Svatým Kopečku (Karel Plíhal)

1. $\begin{matrix} \text{A} \\ \text{D} & & \text{D}^6 & & \text{E} \end{matrix}$
 Na Svatým Kopečku u kostela,
 bim bam, bim bam, jó, u kostela,
 $\begin{matrix} \text{D} & & \text{E} & & \text{A} \end{matrix}$
 bouřlivá doba mě zapomněla,
 $\begin{matrix} \text{D} & & \text{E} & & \text{A} \end{matrix}$
 bim bam, bim bam, bim bam.
2. $\begin{matrix} \text{D} & & \text{A}^{\text{maj}7} & \text{D} & \text{A}^{\text{maj}7} \end{matrix}$
 Občas ji zahlídnu někde vpředu,
 bim bam, bim bam, jó, někde vpředu,
 tak rychle běžet už nedovedu,
 bim bam, bim bam, bim bam.
- R: $\begin{matrix} \text{D} & & \text{A}^{\text{maj}7} & \text{D} & \text{E}_{\text{sus}4} & \text{E} \end{matrix}$
 Nohy mám zalitý do olova,
 sbírám tu odvalu začít znova.
3. $\begin{matrix} \text{D} & & \text{A}^{\text{maj}7} & \text{D} & \text{E}_{\text{sus}4} & \text{E} \end{matrix}$
 Jenže lásku a zdraví jsem dávno propil,
 bim bam, bim bam, jó, dávno propil,
 co bych měl chápat, jsem nepochopil,
 bim bam, bim bam, bim bam.
- R: $\begin{matrix} \text{D} & & \text{A}^{\text{maj}7} & \text{D} & \text{E}_{\text{sus}4} & \text{E} \end{matrix}$
 Jen jedno vím, že když ráno vstanem,
 cítím se vším, jen ne Moravanem.
- 4.=1.
- R: $\begin{matrix} \text{A} \\ \text{D} & & \text{E} & & \text{A} \end{matrix}$
 Možná ji doženu, možná ztratím,
 ale zatím mám dluhy, co těžko splatím.
 $\begin{matrix} \text{D} & & \text{E} & & \text{A} \end{matrix}$
 Zatím mám dluhy, co nezaplátím,
 bim bam, bim bam, bim bam ...

58. O blechách a tak (Karel Plíhal)

1. $\begin{array}{cc} \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{Jsem starý penzion pro osamělé blechy,} \\ \text{Dmi} & \text{E} \\ \text{ne každá blecha má to štěstí, že má chotě,} \\ \text{Dmi} & \text{E} \\ \text{celé dny poslouchám ty jejich marné vzdechy,} \\ \text{Dmi} & \text{D\#dim} & \text{E} \\ \text{všechny se upíjejí někde o samotě.} \end{array}$

2. Tak blecha Jindřiška přišla o svého druha,
v předvečer svatební to pro ni rána byla,
zapíjel svobodu a chlastal jako duha
a krevní destička mu v krku zaskočila.

- R: $\begin{array}{cccccc} \text{G} & \text{C} & \text{G} & \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{Tyhle tragédie bleší vás jistě nepotěší,} \\ \text{F} & & \text{G} & \text{C} & \text{G} \\ \text{budme k nim trochu vlídnější,} \\ \text{C} & & \text{G} & \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{vždyť i lidé krev si pijí a, koneckonců, žijí} \\ \text{F} & & \text{G} & \text{E} \\ \text{a svět je stále krásnější.} \end{array}$

3. A bleše Tamaře zas blešák s jinou zahrnul,
jednou je přistihla, no prostě - žádná psina,
pod tíhou svědomí on na život si šáhnul,
skočil mi do dlaně, když fackoval jsem syna.

4. A blecha Renata je osamělá matka,
starej si odskočil na kolemjdoucí jehně,
to jehně zavedli na nedaleká jatka,
co nocí proplakala na mém levém stehně.

- R: $\begin{array}{cccc} \text{F} & \text{G} & \text{C} & \text{F G C} \\ + \text{ a svět je stále krásnější ...} \end{array}$

59. Obraz (Karel Plíhal / Tom Paxton)

$\begin{array}{cccccc} \text{G} & \text{C} & \text{G} & \text{D} & & \text{G} \\ \text{Obraz visí na skobě a ta skoba se viklá,} \\ & \text{C} & \text{G} & \text{D} & & \text{G} \\ \text{stejně já visím na tobě a ty jsi na to zvyklá,} \\ \text{Emi} & \text{Hmi} & \text{Emi} & \text{Hmi} & & \\ \text{až jednou ono zátíší se utrhne a sletí,} \\ \text{G} & \text{C} & \text{G} & \text{D} & & \text{G} \\ \text{budeš tichá, tišší, nejtišší, a já pochopím, jak je ti,} \\ \text{G} & \text{C} & & & & \\ \text{budeš tichá, tišší ...} \end{array}$

60. O písničce (Karel Plíhal)

1. $\begin{array}{ccc} \text{G} & & \text{D} \\ \text{Přišla na svět jednou k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,} \\ \text{G} & \text{D} & \text{F} \\ \text{sešit místo povijanu, sací papír místo plenek,} \\ \text{G} & \text{D} & \\ \text{žádné vroucí blahopřání, žádné slzy dojetí,} \\ \text{Emi} & \text{C} & \text{D} & \text{G} \\ \text{tak se píseň narodila a usnula vzápětí.} \end{array}$
2. Vyspala se do růžova, potom básník s něhou táty
vymyl všechna hloupá slova, z akordů jí ušil šaty,
potom ji vzal na procházku, aby lépe zvykla si
na svět, který mění masku stejně jako počasí.
3. Dováděla jako štěně, bezelstně a rozjívěně,
v lidských duších jako v jarních zahradách,
prohrabala všechny kouty, zaštekala na mrzouty
a mladým starcům zase teklo mlíko po bradách.
4. Píseň rostla jako z vody, živila ji slova díků,
přišel podzim a s ním svody všemohoucích zahradníků,
tito páni, jinak hluší, řekli, že by mohla se
v zájmu zahrad lidských duší píseň nahrát v rozhlase.
5. Chce to jenom drobné změny, zahrady, byť stále menší,
musí být oploceny, opatřeny zámkem zvenčí,
píseň tato příliš vnáší do zahrádek zase to,
co tam potom bujně raší, ač nebylo zaseto.
6. Chybovati, to je lidské, úpravičky kosmetické
básníkovi a té jeho písni jenom prospějí,
nejspíš bude chvilku proti, dokud se sám neoplotí,
k tomu všichni dřív či pozdějš ještě rádi dospějí.
7. Pak ji svlkli do půl těla, zkoumali ji celí lační,
chuderka se zimou chvěla cestou na sál operační,
nebyla to žádná práce, vzít jí srdce a půl plic,
vůbec žádné komplikace, vlastně vůbec, vůbec nic.
8. Vyhnali ji pětkrát denně zase rádit jako štěně,
aby se jim jejich vzorná péče trošku splatila,
belhala se podél plotů od Prahy po Dolní Lhotu
a pak se kdesi mezi lesy navždy ztratila.
9. A básník denně brečí k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
píše už jen, co má v plánu pro dav mladších dorostenek,
a čas, běžec dlouhých tratí, uběhl pár koleček,
[: básníkovi dobře platí, postavil si domeček. :]

61. O vojenském letounu zn. MIG (Karel Plíhal)

$\begin{array}{cccccc} \text{C} & & \text{F} & \text{C} & \text{Ami} & \text{G} & \text{C} \\ \text{Já koukám vzhůru na MIGa, jsa zpola ukryt houštím,} \\ & & \text{F} & \text{C} & \text{Ami} & \text{G} & \text{C} \\ \text{a hity firmy Amiga si z kazeťáku pouštím,} \\ \text{F} & \text{C} & & \text{G} & \text{Ami} & \text{G} \\ \text{už doduněly tryskáče a v lese coží šustí,} \\ \text{C} & & \text{F} & \text{C} & \text{Ami} & \text{G} & \text{C} \\ \text{vtom stádo srnek přiskáče a rozjívěně spustí:} \\ \text{GalamaJGa, MIG, MIG, MIG!} \end{array}$

62. O zesilovači zn. Peavey (Karel Plíhal)

1. Ami E Ami
Dnes vám budu zpívat písně tklivé,
 Dmi A^7 Dmi
odešel mi zesilovač Peavey,
 Dmi Ami $D^\# \text{dim}$ E
odešel po špičkách po kuchyňských dlaždičkách,
 Ami E Ami
právě když jsem venku štípal dříví.
2. Choval jsem ho jako vlastní dítě,
bumbal mlíčko z elektrický sítě,
mizernej spotřebič, měl jsem vzít, fotře, bič
a mlátit ho denně v zimě v lítě.

63. Padesátník (Karel Plíhal)

1. C F G C
Na procházce noční Olomoucí
 Ami Emi F C
se svou novou dívkou Adélkou
 F G C
přepadla mě úzkost, člověk není všemohoucí,
 Ami Emi F C
musel jsem jít zkrátka na velkou.
2. Ten pocit mi byl celou cestu v patách,
a nikde žádné vlídné zátiší,
tak jsem svoji milou neprodleně zatáh'
do restaurace nejbližší.
- C Ami G
R: Adélce jsem koupil limonádu,
 C Ami G
vyřítit se rychle za dveře,
 Ami D^7 Ami D^7
vtom jsem náhle v běhu zjistil jednu zradu,
 C F G
jó, v peněženke ani halěře.
3. Záchodová bába tvrdě stála
na tom, že jí musím zaplatit,
ta věc, co se mohla stát, se doopravdy stala,
nevím: mám se vrátit nebo nevrátit?
- C Dmi G Dmi
*: [: Padesátník, mizernej padesátník, lásko! Lásko! :]
 C Ami $G^\#$ G C
Teď se ukáže, jak mě ráda máš.
4. Co bychom si na té staré paní vzali,
taková je její profese,
ne nadarmo se říká: láska přenáší i skály,
takže doufám, že i tohle unese.

64. Pampeliška (Karel Plíhal)

- Ami E^7
Znal jsem jednu pampelišku, která dřív, než odkvetla,
 Ami F E^7
chtěla po mně ňáskou knížku, že by si ji přečetla,
 Ami E^7
vzal jsem doma sbírku básní, na louku ji odnes',
 Ami E^7
pampeliška, když se zasní, neodkvetete, neodkvetete,
 Ami
jen se jděte podívat, podívat na tu louku,
 E^7
uvidíte, uvidíte tu mou knížku,
 Ami F E^7 Ami
vedle ní tu, vedle ní tu pampelišku, jak tam kvete dodnes.
 D Hmi $F^\# \text{mi}$ Hmi
Zlatá je a zářící, Slunci podobá se,
 $F^\# \text{mi}$ Hmi E
dodnes píšou básníci o té její kráse,
 A Emi A
půvabná a zlatá je a podle toho právě,
 D $F \text{dim}$ Emi A
až půjdete do háje, najdete ji v trávě,
 D Hmi $F^\# \text{mi}$ Hmi
kdybyste se proměnili v pracovitou včelu,
 $F^\#$ G A D^7
pampelišku připravili o trošičku pelu,
 Emi A D G
vsadte se, že žádná jiná určitě by neměla
 D A D A D
lepší květ a sladší med než ta naše sečtělá.

65. Před bouří (Karel Plíhal)

- Ami Emi Ami Emi Ami Emi D E
1. Dusné je ticho před bouří a po dvoře se šinou
 D H E D H E
dva modročerní kocouři nabití elektřinou.
2. Na nebi, co má divný lesk, rokují všichni svatí,
kdo shůry spustí první blesk a kam se zaklikatí.
3. A pak se země zachvěje a všechno kolem vzplane,
je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
 D H E D H E
je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
 D H E D H E
je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
 D H E D H E
je pozdě, marné naděje ...

66. Píseň bez rýmů (Karel Plíhal (Plíharmonyje))

1. Předem se omlouvám za tuhleto píseň,
je zcela bez rýmů a bez květnatejch slov,
když jsem ji psal, tak měl jsem trochu okno
a venku přšlo a já jel do práce.
2. Proti mně seděl rozvalenej strejda,
chvílemi dřimal a chvílemi zas ne,
kouřil svou startku, neboť to byl kuřák,
on i ten vagón, ve kterým jsem jel.
3. Pak sebou trhnul, mrkl na hodinky,
kouknul se z okna a znechuceně vstal,
zatáhl rázně za záchranou brzdu,
vlak prudce zaskřípal a zůstal v polích stát.
4. Vytáhl z kapsy zmačkaný tři stovky,
oblík' si kabát a zmizel v uličce,
pět minut nato, když se vlak zas rozjel,
už si to kráčel polní cestičkou.
5. Pak přišla průvodčí a proštípla nám lístky
a cesta doplynula ve vši pohodě,
přijel jsem pozdě a mistr trochu zuřil
a pak se uklidnil, když jsem mu to všechno řek'.
6. Druhej den ráno, zase o půl šestý,
tím samým vlakem jsem za vejdělkem jel,
čekal jsem marně, že vlak opět stane,
uvidím strejdu, jak vystupuje.
7. Čekal jsem marně, vlak jel klidně dále,
dojel jsem do práce v pořádku a včas,
po práci zajdu s kamarády na ruma,
zejtra je sobota, tak proč bych nezašel?
8. Tenhleto příběh napsal vám sám život,
ač zcela bez rýmů a bez květnatejch slov,
to je furt něco, o čem se dá napsat,
a kdo je drzej, tak se tím i užíví.

67. Pepita (Karel Plíhal / Emanuel Frynta)

1. Šel jsem si koupit kravatu
a vzal jsem první zprava, tu,
co byla křivě sešitá,
je ale prima, je pepita.
2. Šel jsem si koupit košili,
ti by mě vyhastrošili,
tak jsem jim řek', že je mi ta,
zrovna ta se vzorem pepita.
3. Šel jsem si koupit na kabát,
člověk se zkrátka nemá bát,
že něco zrovna nelítá,
tak jsem si koupil pepita.
4. Šel jsem si koupit kalhoty
a koupil jsem dost draho ty,
co se jich špína nechytá,
jsou ale prima, jsou pepita.
5. Šel jsem si koupit fuchsie
a už si říkám: „Kup si je,“
tak jsem si koupil jelita,
neboť řezník měl blůzu pepita.
6. Šel jsem si koupit aparát
a uviděl mě kamarád,
povídá ke mně tichounce:
„Co jsi za pepitomce?“

68. Pes (Karel Plíhal)

1. Krásně spí, aniž to ví,
můj velikej huňatej černej pes,
má svůj sen, báječnej sen,
voňavej, libovej, čerstvej sen.
- R: Francouzskou polívkou zaháním hlad,
včera jsem s Růženou prohýřil plat,
kdoví, s kým Růža se opíjí dnes,
zas mi zůstal jen hlad a ten pes.
- 2.=1.
- 3.=1.
- R:
4. Krásnej pes, báječnej pes,
voňavej, libovej, čerstvej pes ...

69. Padaly hvězdy (Karel Plíhal)

R: C Ami $\frac{D^9}{F^\#}$ G
Padaly hvězdy a jedna z nich slítna

C $\frac{D^9}{F^\#}$ G
mé milé přímo do klína,

C Ami $\frac{D^9}{F^\#}$ G
jak byla žhavá, tak sukně jí chytla,
 C F C

a od sukně celá roklina.

1. Ami Emi Ami Emi
Má milá křičí: pomoz mi přece,
 Ami Emi $D^\#$ dim
nestůj tu jako z kamene,
 Ami Emi Ami Emi
tak jsem ji rychle odtáhl k řece
 Ami Emi D G
z dosahu toho plamene.

R:

2. Jenže ta hvězda tu moji milou
rozpálila jak kamínka,
zuby i nehty mi pustila žilou
a já drtil její ramínka.

R:

3. Pod hlavou nebe a nad hlavou země,
v obrovským požáru škarvám se,
jsem totiž v ní, jako ona je ve mně,
jako dvě kapky steklé na římse.

R:

- R: Teď už jen v očích jak tečka za snem
skomírá malý pláminek,
běžíme k hvězdě a oba žasnem:
je to jen chladnoucí kamínek.

70. Píseň (Karel Plíhal / Vítězslav Nezval)

1. D A D Emi
Dva páry černejch koní, přes krajky polštáře
 $F^\#$ mi G A(A, -)
rukou si oči cloní dvě dámy v kočáře.

2. Jedna je plavovláska a druhá bruneta
a obě trápí láska a jedou do světa.

3. Děti si hrají s míčem, dámy se uklání
a kočí práská bičem a zvoní klekání.

71. Podivná kometa (Karel Plíhal)

1. G Ami^7 $\frac{G}{H}$ C
Podivná kometa se zjevila a hbitě
 G Cmi G A^7 D^7
proklouzla hvězdářům skrz radarový sítě,
 G Ami^7 $\frac{G}{H}$ C
úplně průhledná a lehká jako peří,
Cmi G A^7 Ami^7 D^7 G Ami^7 G
ta, kterou vidí jenom ti, co na ni věří.

- R: Hmi G A^7 D
Lehce se otřela o Zemi hebkým chvostem,
C G C G D
Země se zachvěla, my cítili, jak rostem,
 Hmi G A^7 D
červíčci poddaní a kapky v kalný řece,
C G C G A D
zpěváčci uzamčení do rezavý klece.

2. Po dlouhé nemoci zas ohromná chuť k jídlu
a láska usedla ke koncertnímu křídlu,
zazněla hudba, kterou člověk těžko složí,
vedle níž písně jsou jen partiové zboží.

- R: Ruce se našly, prsty do sebe se spletly,
všechno se rozzářilo kouzelnými světly,
tisíce žárovek, a každá nejmíň sto watt,
a noční přízraky se stěží stihly schovat.

3. Kometa odlétla zas jinam do vesmíru,
už zase vyháníme lásku od klavíru,
prsty se rozpletly, jen občas dotek letmý,
[: a noční přízraky se těší, až se setmí. :]

72. Plachetnice (Karel Plíhal)

1. Ami Emi Ami
Po obloze vítr žene stovky bílých plachetnic,
C G C E^7
potopí se bezejmenné, nezbude z nich vůbec nic,
F G C E^7
jsou to rodné sestry písní, které kdysi zazněly,
Ami Dmi Ami E Ami Emi
polechtaly, pohladily, a pak někam zmizely.
2. Jednou z nich je píseň tato, jachta zvící deset stop,
veze slova, šperky, zlato, neboť kapitán je trochu snob,
snědl všechnu moudrost dneška, a tak je mírně otlý,
proto jachta jede ztěžka na konci té flotily.
3. Ale on směje se mi: Karle, hele, co bys pouštěl do gatí,
pojedeme zase v čele, jen co se vítr obrátí,
a tak se ženem do záhuby a za zvuků garmošky
vylézají z podpalubí krysy, spojky, předložky.

73. Pohádka máje (Karel Plíhal (Plíharmonyje))

1. G D
Prodejná slečno, koupím trochu citu,
 E_{mi} H^7
nehleďte, prosím, na váhu,
 C E_{dim} G E^7
hodte mi klíče od vašeho bytu,
 A^7 D
než zase ztratím odvahu.
2. Nechte tu rtěnku na toaletním stolku,
sundejte tu blond paruku,
je první máj a chci mít svoji holku,
vodit ji parkem za ruku.

R: H_{mi}^7 E_{mi}^7
Protože (třeba že) láska je pěkná kratochvíle,
 H_{mi}^7 E^7
láska je kapka medu do čaje,
 A_{mi} D G E_{mi}
co bylo černé, rázem změní v bílé
 A_{mi} A^7 D
a z králů dělá lokaje,
 H_{mi}^7 E_{mi}^7
protože (třeba že) láska je dárek televize,
 H_{mi}^7 E^7
když nechá pauzu mezi pořady,
 A_{mi} D G E_{mi}
láska je zápis v účetnické knize,
 A_{mi} D $D^\#$
láska je sport, a kdo chce zůstat v lize,
 G H_{mi} E_{mi} G
nesmí nic dát, a vlastně: proč taky,
 C D G
když stačí bavit diváky.

3. Počkáte asi na lepšího lovce,
kam mám to vám vlízt? Na záda?
Já nejsem z těch, co pobloudilé ovce
zahání zpátky do stáda.
4. Chtěl jsem jen, vážně, koupit trochu citu,
a ne vás nechat se uzívat,
chvíli se projít městem za úsvitu
a pak si s vámi zazpívat.

R:

74. Podzimní (Karel Plíhal)

1. A D
Podzimní obloha dala se do gala,
 E A
večerní vánek se do vlasů vplétá,
 D
a po tý obloze na křídle rogala
 E A
s tím vánkem ve vlasech Markéta létá.
2. Nebe je modrý jako mý džíny,
tak jsme si zpívali s klukama zamlada,
zmizely smutky a podzimní splíny,
prostě to všechno, co Markéta nerada.
3. Vysoko na nebe, hluboko do polí
Markéta létá a přitom si zpívá,
co oči nevidí, to srdce nebolí,
je totiž podzim a brzo se stmívá.
4. Zmizely splíny a přivaly pláče
a s nima ty protivný přízraky z minula,
připravte obvazy, dlahy a fáče,
kdyby se náhodou se zemí minula.

5.=1.

6.=2.

7.=3.

8.=4.

9. Podzimní obloha dala se do gala,
večerní vánek se do vlasů vplétá,
podzimní obloha dala se do gala,
večerní vánek se do vlasů vplétá.

10.=9.

75. Podzim (Karel Plíhal (Plíharmonyje))

1. D_{mi} F_{dim} D_{mi} A
Uprostřed mých podzimových nálad
 D_{mi} F_{dim} D_{mi} D^7
těžko budu optimismem sálat,
 G_{mi} D_{mi}
s hrůzou hledím na Šárku,
 F_{dim} A
jak pouští cirkulárku,
 $D_{mi}(B^b)$ $F_{dim}(A)$ D_{mi} A
[: zrovna jsem ji chtěl o ruku žádat. :]
2. O podzimu neholdám se šířit,
veselím a optimismem hýřit,
pozoruju Reného,
celého zeleného,
[: snědl satan, s tím se musí smířit. :]
3. Na podzim má vlídná duše chátrá,
zeptajte se mého psychiatra,
pozoruju Artura,
jenž, ač tvrdá nátura,
[: těžko snáší pád z třetího patra. :]
4. Na podzim já takhle trochu hynu,
jen mi za to nedávejte vinu,
pozoruju Simonu,
oblečenou v kimonu,
jak pŕlí dlaní hlavní přívod plynu ...

76. Pohádka (Karel Plíhal / Mike Oldfield)

G C D G Ami G D G C D G Ami G Emi C D G Ami G D ...

Rec: Takhle nějak to bylo:
jedlo se, zpívalo, pilo,
princezna zářila štěstím
v hotelu nad náměstím,
drak hlídal u dveří sálu,
na krku pletenou šálu,
Dědové Vševědi okolo Popelky
žvatlavě slibují šaty a kabelky,
každý si odnáší kousíček úsměvu,
dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
hosté se sjíždějí k veliké veselce,
paprsky luceren metají kozelce
a stíny ořechů orvaných dohola
pletou se laticím kočárům pod kola,
Šmudla si přivezl v odfeném wartburgu
kámošku z dětství, prej nějakou Sněhurku,
vrátný se zohýbá pro tučné spropitné
a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne,
kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů
a vítr na věži opřel se do zvonů,
„Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!“,
dvě sousta do kapsy a jednou do břicha,
náhle se za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:

R: *G D Emi Hmi/D*
Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,
C Hmi/D
všichni tě mezi sebe zvou
C D G Emi Hmi/D C G D
a já jsem tu proto, abys šel.

Rec: Na plný obrátky letíme světem,
všechny ty pohádky patřily dětem,
dneska už se neplatí buchtama za skutky,
sudičky sesmolí kádrový posudky,
obložen prošlými dlužními úpisy,
koukám se z okna a vzpomínám na kdysi,
jak se mi za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:

R:

R:

77. Pozvánka (Karel Plíhal)

Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7
1. Umím hledat v jízdním řádu, ovládám všech sedm pádů
Bbmaj7 Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7
a budeš se divit, ale oblékám se sám,
Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7
mám od Párala všechny knížky, umím plivat na zem z výšky,
Bbmaj7 Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Hmi5- E7
a to už snad stačí, abys přišla někdy k nám.

R: *Ami7 D9/F# Gmi6 A7*
Znám prima fór: přijde pán jednou k doktorovi,
Dmi G Cmaj7 Hmi5- E7
ten se ho zeptá: „Co je vám?“,
Ami7 D9/F# Gmi6 A7
pán smutně řek' ... , jenže dál ti to nedopovím,
Dmi G Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7
počkám, až přijdeš jednou k nám.

2. Sám si koupím mléko v sáčku, hravě zapnu, vypnu pračku,
vím, že vlevo je tady a vpravo zase tam,
konverzuju celkem plynně, najdu svoje místo v kinně,
a to už snad stačí, abys přišla někdy k nám.

R:

78. Provazochodecká (Karel Plíhal)

Emi E Ami
1. Jdu po napjatým laně, co mizí kdesi ve tmě,
H7 C Ami H7
je to se mnou vážný, jsou to děsná muka,
Emi E Ami
potí se mi dlaně, pane Bože, veď mě,
H7 C H7 Emi
[: kde je anděl strážný, kde je jeho ruka? :]

2. Tisíc lesklých očí kouká na mě z hloubky
tak, jak se kouká dítě do výkladní skříně,
hlava se mi točí a strach má ostrý zoubky,
[: a kdosi sundal síť kvůli větší psině. :]

3. Srdce sebou háže jako zajíc v pytlí,
kdo si o ně řekne, kdo z vás si je koupí
za dvě něžné paže, které by mě chytly,
[: až noha se mi smekne a dav se rozestoupí ... :]

79. Prší (Karel Plíhal)

- R: $C \frac{C}{H}$ Dmi G C $\frac{C}{H}$
Prší a hvězdy na plakátech blednou,
 Dmi E Ami $\frac{Ami}{G}$
zpívám si spolu s reprobednou,
F G
jak ta láska deštěm voní,
C G
stejně voněla i loni, zkrátka
1. $C \frac{C}{H}$ Dmi G C $\frac{C}{H}$
Prší a souseď chodí sadem s konví,
 Dmi E Ami $\frac{Ami}{G}$
každě se diví, jenom on ví,
F E A D
proč místo toho kropení si nezaleze k topení
G C F E
a nepřechte si McBaina, proč vozí mouku do mlejna.
- R:
2. Prší a souseď venku prádlo věší,
práce ho, jak je vidět, těší,
ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.
 $C \frac{C}{H}$ Dmi G C
Prší ...

80. Průvan (Karel Plíhal)

- A^{maj7}
R: Kdosi kdesi otevřel dveře a vznikl průvan,
D $D^{\#}$ dim $C^{\#}$ mi F#
vylil půl kofoly na knížku od Zoly
 H^7 E
a roznesl po celém světě básničky, co jsem psal Květě.
- R:
1. Ami E
Jestli je najde Hanzlová zdola,
Ami $\frac{Ami}{G}$ $\frac{Ami}{F^{\#}}$ $\frac{Ami}{E}$
ta snůška citů ji určitě zdolá,
Dmi $D^{\#}$ dim
už vidím, jak slzí nad mými řádky
E F^{maj7} E F^{maj7} E
a guláš starýmu udělá omylem sladký.
2. Jestli je najde profesor Holý,
učitel češtiny ze střední školy,
do vousů po vzoru Fidela Castra
zabodne doutník a pod báseň vmaluje flastra.
- R:
3. Jestli je najde poručík Bláha,
dá mu to zabrat, ale pak řekne „aha“,
pak si ji opiše, jak já k tomu přijdu,
když ji pak uvidím v příloze Obrany lidu.
 A^{maj7}
- *: Kdosi kdesi otevřel dveře, a to je průšvih,
a to je průšvih, a to je prů...

81. Pojdme si hrát se slůvky (Karel Plíhal)

1. C G
Pojdme si hrát se slůvky,
C G
pojď, navléknem jim podkůvky,
Ami Emi G
ať rozezvoni křišťálovej svět,
Ami $\frac{Ami}{G}$
svět nejskrytějších myšlenek,
 F^{maj7} D^7
co nevylezou navenek,
C G C
co brání jim v tom věčný sníh a led.
2. Pojdme si hrát se slůvky,
sbírat je jak borůvky,
jsou hravá jako duše krásných žen,
dá se jimi kreslit do ticha
třeba ústy pana Wericha,
jsou nejstálejší ze všech platných měn.
3. Pojdme si hrát se slůvky
a kreslit jimi malůvky,
i když žádné hvězdy se z nás nestanou,
to jen v zasnění nám pod víčky
ty barvičky, ty slovníčky
aspoň chvíli zvonit zůstanou.
- 1'. Pojdme si hrát se slůvky,
pojď, navléknem jim podkůvky,
ať rozezvoni křišťálovej svět,
svět nejkrásnějších myšlenek,
co, když vylezou navenek,
tak rozvinou se v nevadnoucí květ.

82. Prodavač slonů (Karel Plíhal / Tom Paxton)

1. C Dmi G C
Všichni básní o chatě, o královský výplatě,
Ami Dmi G C
o Muchovým plakátě, já mám jiné sklony,
Dmi G C
všichni prahnou po sexu a po známých v Tuzexu,
Ami Dmi G C
já bych chtěl ve Zverimexu prodávat slony.
Ami Emi Ami G
Malinký i veliký, z Indie i z Afriky,
Ami Emi D^7 G
pro národní podniky i pro drobné chovatele.
2. Přijímal bych nabídky, pil koňak místo desítky,
v kapsách nosil vizitky „Česká sloní farma“,
kdyby si jich adresát nechal poslat padesát,
já bych mu k nim milerád přidal křečka zdarma.
Za hotové i na splátky, slon do každé zahrádky,
pro fajnové zájemce přidám trochu porcelánu.

83. Prosím tě, holka (Karel Plíhal)

1. G C^7
 G E^7
Prosím tě, holka, nemrač se tolik,
nebuď už se mnou na kordy,
 C E^{\dim} G E^7
jsem jenom blázen a alkoholik,
 A^7 $D^{\#}$ D
co umí čtyři akordy.
2. Akordy čtyři a písní stovku,
navíc pár prima historek,
nalej si vodku, mně becherovku,
 A^7 $D^{\#}$ D G
půjdem si spolu sednout na dvorek.
 C^7
- R: Měsíc, ten osamělý cestující časem,
 G
decentně poodejde s vážnou tváří mima,
 C^7
potom tě rozechvěju neumělým hlasem,
 G E^{\dim} A^{\dim} D^7
a když ne já, tak určitě tě rozechvěje zima.
3. Z oblohy cosi bílého padá
a na tvém nose tajete to,
že já jsem starej a ty jsi mladá -
- aspoň mám něco najeto.
- R: Tak už se nemrač, dívej, čas letí,
čeká nás prima apartmá,
umělci všichni prý jsou jako děti,
a já mám vše, co správný capart má ... mít.

84. Panně ve výkladní skříni (Karel Plíhal)

1. C
 F E^{\dim} D^{\dim} G
Nějak se mi zrychlil tep,
mý oči se slily s tvým nehybným pohledem,
 C
kdośi mě přes prsty klep',
 F E^{\dim} G E
už je mi jasný, co nesvedem, a to, co dovedem.
- R: A^{\dim} E^{\dim}
Utíkám se k tobě v té rozpačité době,
 F C G C
ty se mi chvílemi zdáš, jako bys žila,
 A^{\dim} E^{\dim}
utíkám se k tobě v té rozpačité době,
 F C G C F G
ty se mi živá zdáš, jen kdybys promluvila.
2. V Národáku začal ples,
z opery na chodník vyvedli prvního opilce,
v Olomouci chcipl pes,
až na tu paničku za voknem v růžový košilce.
- R: Někter v noci nemůžu spát,
jsem pořád ve vlaku, co všude staví a nestaví,
až jednou nebudu hrát,
kdopak mi pomůže, poradí, či aspoň pozdraví?
 C F G C
- R: + jen kdybys promluvila, jen kdybys promluvila ...

85. Ráda se miluje (Karel Plíhal)

- A^{\dim} G C F E^{\dim} A^{\dim}
R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
 G C F E^{\dim} A^{\dim}
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.
1. F C F C E
Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
 A^{\dim} G C F E^{\dim} A^{\dim}
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.
- R: Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.
- R: Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.
- R:

86. Skončil další fet (Karel Plíhal)

- E^{\dim} H^{\dim} $D^{\#}$ \dim E^{\dim}
1. Skončil další fet prominentních hostí,
 G E^{\dim} H^{\dim}
múzy měly slet, také vína bylo dosti,
 C $\frac{E^{\dim 7}}{H}$ A^{\dim} $\frac{A^{\dim}}{C}$ F E_{sus4} D $D^{\#}$ \dim
všichni kouzelní a krásní, každej ztělesněná ctnost,
 E^{\dim} H^{\dim} $D^{\#}$ \dim E^{\dim} D^6 C^{maj7} D^6
byl to prima fet, já byl také host.
2. Byl to dobrej fet, prsty na hmatníku
běhaly tam a zpět, víno sládllo na jazyku,
každej prožil velkou lásku, každej, kdo ji prožít chtěl,
byl to prima fet, mládí patří svět.
3. Byl to dobrej fet a ty jsi na mě zbyla
a já ti hlavu splet' hloupou písní na tři kila
plnou krásných rýmů, plnou krásných slov,
byl to prima fet, byl to prima lov.
4. Byl to božskej fet, prostě cesta napříč rájem,
máme svůj vlastní svět, ve kterém si rádi hrajem,
nejraději na tichou poštu, kdo co řekl, kdo s kým spal,
byl to prima fet, jenže mi něco vzal ...

87. Sněhulák (Karel Plíhal)

- C G C
Postavíme sněhuláka,
 F C
kterej v noci nehuláká,
 F C
kterej děti nebije,
 G C
nekouří a nepije.

88. Sopka (Karel Plíhal)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & G & \text{Ami} \\ \text{C} & \text{Dmi Ami} & E \end{matrix}$
V každém je sopka, zdánlivě spící,
před níž jsme zcela bezbranní,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & G & \text{Ami} \\ \text{C} & \text{Dmi Ami E Ami} \end{matrix}$
občas nám doutná pod čepicí,
to se jen vrtí ze spaní.
2. Ale pak náhle u ranní kávy
či večer v baru u sklenky
začne se čertit, jen místo lávy
vychrlí divné myšlenky.
3. Myšlenka - myška, hladová věčně,
zábrany lehce přehryže,
utečeš z domu k pohledný slečně,
toužíš po stavu beztlíže.
4. A sopka se činí a tělo se chvěje
jak země kdesi pod Etnou,
oči se lesknou a slečna se směje,
dokud se ústa nestřetnou.
5. Nejmenší z všedních přírodních dramát,
a jak nám dává do těla,
a budem se trápit a budeme klatat
a zbyde z nás trocha popela.

89. Soused Pepa (Karel Plíhal)

$\begin{matrix} D & \text{Emi} & D A^7 D \\ \text{C} & \text{C} & \text{C} \end{matrix}$
Soused Pepa na zahradě kozu měl,
 $\begin{matrix} \text{Emi} & D A^7 D \\ \text{C} & \text{C} \end{matrix}$
velmi si s ní po všech stránkách rozuměl,
 $\begin{matrix} A & E^7 & A E^7 A \\ \text{C} & \text{C} & \text{C} \end{matrix}$
já zas nosím podprsenky Lenčiny,
 $\begin{matrix} D & \text{Emi} & D A^7 D \\ \text{C} & \text{C} & \text{C} \end{matrix}$
a proto neodsuzuj sexuální menšiny.

90. Špína (Karel Plíhal)

1. $\begin{matrix} D & A & D \\ F^\#mi & Hmi & A \\ \text{Emi} & Hmi & \end{matrix}$
Špína je velmi relativní pojem,
někdo je čistej, i když páchne třeba hnojem.
Někomu nepomůžou mejdla ani louhy,
 $\begin{matrix} G & D & A & D \\ \text{C} & \text{C} & \text{C} & \text{C} \end{matrix}$
kam sáhne, všude dělá černý šmouhy.
2. Čistěj i špinavej se potkáváme denně,
čistěj i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
ač spousta pochybností ve mně hlodá.
3. Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
jsem ještě čistěj, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspíš to vezmu pěkně od začátku.
4. Člověk se narodí, je voňavej a čistěj,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistěj
a velcí, ti si na něj nedovolej'.
5. Jen trošku vyrostě, tak překvapeně zjistí,
že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
a špína v duši, ta se hravě skreje.
6. A proto začíná žít podle těchto zásad,
pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
A čistou pravdu denně krmí hrstí mouro,
aby se lépe vešla do žentouru.
7. Čistěj i špinavej se koupáme a mejem,
ve vanách zbyde po všech stejně kalná voda.
Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
[: a každěj každému zas ruku podá. :]

91. Štěstí (Karel Plíhal)

1. $\begin{matrix} C & G \\ C & G C \\ G & \end{matrix}$
Štěstí jezdí po světě na praseti s rolničkama,
když chceš, tak si nasedni, pevně se ho chyť,
pozor, jedem, uhněte, páprdivé s paničkama,
 $\begin{matrix} C & G & C \\ \text{C} & \text{C} & \text{C} \end{matrix}$
chlubíte se žigulim a máte holou řiť.
2. Prase nemá zpátečku, neví, kde je zákaz stání,
klidně si to peláší po našem náměstí,
v tomhle malým státečku je málo věcí pro zasmání,
podsvinče a rolničky je návod ke štěstí.
3. $\begin{matrix} F & C \\ F & C F \\ C & \end{matrix}$
Štěstí jezdí po světě na praseti s rolničkama,
když chceš, tak si nasedni, pevně se ho chyť, hej,
pozor, jedem, uhněte, páprdivé s paničkama,
 $\begin{matrix} F & C & F \\ \text{C} & \text{C} & \text{C} \end{matrix}$
chlubíte se žigulim ... a teď jsem ztratil nit.

92. Sedí topič u piána (Karel Plíhal)

1. Sedí topič u piána,
preluduje potají
a pod prsty toho pána
bílé klapky černají.
2. Za ta léta u divadla,
která strávil v kotelně,
hraje svoje „Pec nám spadla“
stále více fortelně.
- R:** Zatímco se hudebníci
vybavují u kávy,
topič si nad klávesnici
vyhrnuje rukávy.
- 3.=1.
4. Slaví, celý rozesmátý,
konec topné sezóny
a kysličník uhelnatý
rozložil se na tóny.

93. Štědrý večer (Plíharmonyje)

1. Šero se mi vkrádá do pokoje,
tak na něj zavolej SNB,
šero v pokoji, jó, to je moje,
zvláště když u kamen nezebe.
- R:** Vločka vločku po krajině honí,
to zas vlaky budou zpožděné,
jeden až jásá, jaká to krásá,
když vločka vločku sněhu dožene.
2. Tíhou sněhu smrky větve kloní,
to zas bude břechky v ulicích,
z kuchyně to přenáramně voní,
talíře jsou ještě v policích.
- R:** Stromeček je dávno nastrojený,
v kterým lese jsi ho ukrad' zas,
a na skla oken, jak každým rokem,
nakreslil nám kytky strejda Mráz.
3. V kamnech praská, ozdoby se třpytí,
kolikpaks' jich zase rozsekal,
„je to, kapře, smutný živobytí,“
povídám, když jsem ho z vany bral.
- R:** Štědrý večer na okna už ťuká,
proč zrovna já musím na noční,
víc jako vloni jehličí voní
a člověk zas', že přišel zas.

94. Svíčka (Karel Plíhal)

1. Oheň v kamnech dávno neplá, taky došlo na svíčku,
trocha vosku, ještě teplá, promění se v kuličku,
do ní vdechnu všechna přání dřív, než zcela vychladne,
dřív, než na mě přijde spaní a z dlaní mi vypadne.
2. Tebe do ní vložím taky od minulý soboty,
je to s tebou všelijaký, přej mi trochu jistoty,
dám ti s sebou všechny šminky, intimspreje a rtěnky,
čerstvý buchty od maminky, od synovce zarděny.
3. Modrý kotě od inkoustu, bílý víno od Bzence,
chtěl jsem ti dát toho spoustu, teď mi došla invence,
samozřejmě ti tam vložím delikátní raneček
s úzkoprofilovým zbožím pro tvůj něžnej zadeček.
4. Ráno tě dám do kredence, do horního šuple, a zavolám paní Zdence,
ať mi svetr uplete, naláká mě na sladkosti a na sbírku s moskyty,
zapomenu na starosti, budeš pro mě vosk i ty.
- 5.=1.

95. Tři andělé (Karel Plíhal)

1. V zahradě pod vrbou smuteční seděli tiše jak pěna
tři andělé - dva byli skuteční, ten třetí byla moje žena,
[: přisednout neměl jsem odvahu, mlčeli patrně o mně,
duši mám čistou jak podlahu po plese v Národním domě. :]
2. Určitě skončili u cifer, sčítajíc všechny mé hříchy,
až si to přebere Lucifer, nejspíš se potrhá smíchy,
[: obloha zčernala sazemi z komínů vesmírných lodí,
dokud jsou andělé na Zemi, nic zlého se nepříhoda ... :]

96. Taxík (Karel Plíhal)

1. Jsi už dlouho pryč a nikdo blízkej není nablízku,
pštros je na tom líp, ten může strčit hlavu do písku,
a já ji strčím do okýnka nejbližšího taxíku,
řeknu: pane taxikáři, dvakrát kolem rovníku.
2. Taxikář se s pochopením a se mnou vrhne do proudu
aut, co trochu připomínaj' karavanu velbloudů,
budeme se zvolna houpat noční městskou Saharou,
onen pán mi bude třeba líčit trable se starou.
- R:** Semeleme všechno možný: ženský, fotbal, politiku,
nic nestojí za nic, ale hlavně, že nám chutná,
a ve zpětným zrcátku toho erárního žigulíku
zmlízi moje trápení a všechno bude putna.
3. Jsi už dlouho pryč a já se vozím v noci taxikem
s ukecaným, s užvaněným, ale s prima chlapíkem,
co mi říká při loučení: „Jó, mladej, život je pes,
tak to bude, počkej moment, pět set dvacet káčees.“

97. Tlustej chlapík (Karel Plíhal)

- D F#mi H⁷ Emi*
1. Tlustej chlapík tančí kvapík na střeše mý škodovky,
A F#⁷ Hmi Emi A
jenom jsem si skočil koupit do Večerky sodovky,
D F#mi H⁷ Emi
střecha auta, kdysi rovná, začíná se krabatit,
A F#⁷ Hmi Emi A D
tohleto mi pojišťovna nebude chtít zaplatit.
2. Nadávám a ruce spínám, lidé chodí neteční,
bezděčně si zavzpomínám na své první taneční,
jak jsem chodil od své Jitky v lakýrkách a ve fraku,
umazanej od omítky ze zdi jejich baráku.
3. Tlustej chlapík tančí kvapík na střeše mý škodovky,
jenom jsem si skočil koupit do Večerky sodovky,
aspoň si moh' sundat boty, když je blázen do tance,
vyreje mi do kapoty nepřijemné škrábance.

98. Tichá je voda (Karel Plíhal / Josef Kainar)

Ami F E F E
Tichá je voda, šerý svět,
Dmi F E F E
lehnout si do trav, nemyslet,
Ami F E F E
tichá je voda, šerý svět,
Dmi F E F E
těžko mi na tě nemyslet,
B^b E
těžko mi na tě nemyslet,
C Ami G F
[: a na té vodě tisíc mincí,
C Ami G F
a na té vodě jemná zář,
C Ami G F
na každé minci tvoje jméno,
Ami C G
na každé minci je tvoje tvář, :]
Ami F E F E
tichá je voda, šerý svět,
Dmi F E F E
lehnout si do trav, nemyslet,
Ami F E F E
tichá je voda, šerý svět,
Dmi F E F E
těžko mi na tě nemyslet,
B^b E
těžko mi na tě nemyslet ...

99. Touha poznat celej svět (Karel Plíhal)

- E*
1. Utekl jsem od manželky k mamince,
vodila si do kvartýru cizince,
A⁷
za svůj život byla nejdál na Slapech,
E
tak se snaží vynahradit na chlapech
H⁷ A⁷ E
svoji dávnou touhu poznat celej svět.
2. Načapal jsem u ní jednou Japonce,
daroval jí korále až z Jablonce,
jednou zase s jedním chlápem z Taiwanu
znesvětili okrem spálne aj vanu,
to ta její touha poznat celej svět.
3. Pozvala si domů čtyři Araby
za poslední LP desku od ABBY,
někdy byla zatížena na Indy,
Portugalce nechala si na jindy,
to ta její touha poznat celej svět.
4. Když jsem našel u ní chlapa z Bejrútu,
nemoh' už jsem trpět ani minutu,
hlavu jsem měl těžkou, jako z olova,
opustil jsem navždy teplo domova
pro tu její touhu poznat celej svět.
5. Ještě jsem se vracel zpátky pro šálu,
už tam svlíkal kabát chlápek z Nepálu,
utekl jsem od manželky k mamince,
nezveme si domů žádné cizince,
když - tak jenom strejdu z Český Třebový.

100. Trubadúrská (Karel Plíhal)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} \\ C & G & E^7 \end{matrix}$
Od hradu ke hradu putujem,
zpíváme a holky muchlujem.
 $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Ami} & \text{Fmaj7} & \text{Fmaj7} \\ G & G & F\# & F\# \end{matrix}$
[: Dřív jinam nejedem,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} \end{matrix}$
dokud tu poslední nesvedem. :]
2. Kytary nikdy nám neladí,
naše písně spíš kopnou než pohladí,
[: nakopnou zadnice
ctihodných měšťanů z radnice. :]
- R: $\begin{matrix} G & C & \text{Emi}^7 & \text{Ami} & \text{Ami} \\ & & H & & G \end{matrix}$
Hop hej, je veselo,
 $\begin{matrix} \text{Fmaj7} & \text{D}^9 & & G \\ & F\# & & \end{matrix}$
pan kníže pozval kejklíře,
 $\begin{matrix} C & \text{Emi}^7 & \text{Ami} & \text{Ami} \\ & H & & G \end{matrix}$
hop hej, je veselo,
 $\begin{matrix} \text{Fmaj7} & \text{Emi} & \text{Ami} \end{matrix}$
dnes vítání jsme hosti.
 $\begin{matrix} G & C & \text{Emi}^7 & \text{Ami} & \text{Ami} \\ & & H & & G \end{matrix}$
Hop hej, je veselo,
 $\begin{matrix} \text{Fmaj7} & \text{D}^9 & & G \\ & F\# & & \end{matrix}$
ač nedali nám talíře,
 $\begin{matrix} C & \text{Emi}^7 & \text{Ami} & \text{Ami} \\ & H & & G \end{matrix}$
hop hej, je veselo,
 $\begin{matrix} \text{Fmaj7} & \text{Emi} & \text{Ami} \end{matrix}$
pod stůl nám házou kosti.
3. Nemáme způsoby knížecí,
nikdy jsme nejedli telecí,
[: spáváme na seně,
proto vidíme život tak zkresleně. :]
4. A doufáme, že lidi pochopí,
že pletou si na sebe konopí,
[: že hnijou zaživa,
když brečí v hospodě u piva. :]
- R:
5. Ale jako bys lil vodu přes cedník,
je z tebe nakonec mučedník,
[: čekaj' tě ovace
a potom veřejná kremace. :]
6. Rozdělaj' pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu,
ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu,
borec, za nás si otvíral papulu.
- R:
- 7.=1.
8. To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

101. Turisti z Německa (Karel Plíhal)

- $\begin{matrix} \text{Ami} & E^7 & \text{Ami} & E^7 \end{matrix}$
Popíjím žinčicu se svojů děvčiců
 $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Dmi} & H^7 & E^7 \end{matrix}$
v salaši prvej cenovej skupiny,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & E^7 & & \text{Ami} & E^7 \end{matrix}$
turisti z Německa němaj' hluboko do vrecka,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Dmi} & E^7 & & \text{Ami} \end{matrix}$
nařvaný ksichty se jim lesknou jako šupiny.
 $\begin{matrix} \text{Dmi} & \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{Ami} \end{matrix}$
Dva rummy, tri koly, jako hadr na holi
 $\begin{matrix} \text{Dmi} & \text{Ami} & H^7 & E^7 \end{matrix}$
lítá číšník mezi stoly jako správnej amant,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & E^7 & \text{Ami} & E^7 \end{matrix}$
vykašle se na všecy, co nemluvěj' německy,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & & E^7 & \text{Ami} \end{matrix}$
pod Tatrů sa blýská naleštěnej trabant ...

102. U spinetu (Karel Plíhal)

1. $\begin{matrix} D & E & A \end{matrix}$
[: Bledá vílo u spinetu,
 $\begin{matrix} D & E & A \end{matrix}$
poslouchám tě se zájmem, :]
 $\begin{matrix} D & G & D \end{matrix}$
ale zanech toho menuetu,
 $\begin{matrix} A & D \end{matrix}$
zkus to třeba s ragtimem.
2. [: Když přistoupíš na tu fušku,
hradím všechny náklady :]
a donesu ti sladkou hrušku
ze zámecké zahrady.
 $\begin{matrix} \text{Emi}^7 & A^7 \end{matrix}$
- R: Radostí se rozplynem
 $\begin{matrix} \text{Emi}^7 & A^7 \end{matrix}$
s panem Scottem Joplinem,
 D^6
rozkveteš jak maceška,
 G^7
až pustíme se do Ježka,
 $\begin{matrix} \text{Emi}^7 & A^7 \end{matrix}$
třeba si i trsnem
 $\begin{matrix} \text{Emi}^7 & A^7 \end{matrix}$
s Oscarem Petersonem,
 D^6
skončíme až za jitra
 $\begin{matrix} B^b7 & A^7 \end{matrix}$
u Suchého a Šlitra.
3. [: Život je tak strašně krátký,
letí, letí, uletí, :]
nač jej marnit kolovrátky
z osmnáctého století.
4. [: Zuj si ty botky, co tě tlačí,
přečeš si drdol na copy, :]
jsi zvadlá kytká v květináči
vzkřísí tě jen synkopy.

103. Vánoční (Karel Plíhal)

1. Když rozdělám radiátor ústředního topení,
G A⁷ D A⁷ D
G A⁷ D A⁷ D
vykoukne z něj aligátor a hned zuby vycení.
G D G D
Táže se mě, co se děje, že se v bytě netopí,
G A⁷ D A⁷ D G
na zácloně sprostě kleje nachlazeně netopýr.
2. Dám jim zatím loknout z flašky jako správně saniták,
na nervy si vezmu prášky a zavolám na byták.
Na bytáku nikdo není, všichni mají teplotu,
tak se řítím po setmění narvat tyčky ze plotu.
3. Jenže plot už v kamnech praská u sousedky Markéty,
zbejvá knížka od Jiráska, psací stůl a parkety.
4. Konečně je v bytě jako po poledni v Africe,
netopýr si sundal sako, pověsil se na klíce.
Aligátor spokojeně zapálil si camelku,
D G D G D
prej dá za to mojí ženě kus kůže na kabelku,
G D G D
prej dá za to mojí ženě na Vánoce kabelku,
G D G D
prej dá za to mojí ženě od Ježíška kabelku ...

104. V bufetu (Karel Plíhal)

1. Jen nechte trpaslíka Ondřeje,
C G
Ami Emi
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
Ami F C Emi⁷ A⁷
ať se, chudák malej, taky jednou poměje,
D⁷ G
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.
2. Jídlo je nejlepší lék na lásku,
v tomhle tom mám už trochu školu,
když jsem ho našel, jeho život visel na vlásku,
vrhnul se v zoufalosti ze psacího stolu.
F G C Ami
- R: Srdce má rozervané na hadry
Dmi E Ami
pro jednu trpaslici ze sádry,
G^{#7} C A⁷
byla tak krásná, až se věřit nechtělo,
D⁷ G
jako by jí uplácal sám Michelangelo,
F G C Ami
nosil jí rybízové korálky,
Dmi E Ami
koukala nepřítomně do dálky,
G^{#7} C A⁷
tak velkou láskou ji, chudák, zahrnul,
D⁷ G
že by se i kámen nad ním ustrnul,
C
ale sádra ne.
3. Tak, prosím, nechte toho Ondřeje,
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
když už mu osud v lásce zrovna dvakrát nepřeje,
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.
4. Ať jsme velký nebo maličký,
na jedné lodi všichni plujem,
koukejte, jak mu jedou laskonky a chlebičky,
než končit s životem, je lepší dostat průjem.
- R:

105. Vstávej, holka (Karel Plíhal)

1. Vstávej, holka, bude ráno
G Ami⁷ Hmi⁷
Ami⁷ D G
kalný jako Metuje.
Ami⁷ Hmi⁷
Zahraju ti na piáno,
Ami⁷ D G
jen co zjistím, kde tu je.
Emi Ami Emi Ami
Jedno stojí tamhle v koutě
D⁷ A⁷ D⁷
bez pedálů, bez kláves.
G Ami⁷ Hmi⁷
V tomhle jednou povezuou tě
Ami⁷ D G
funebráci přes náves.
2. Bábý budou mlítí pantem,
chlapi bručet pod kníry:
„Tahala se s muzikantem,
proto tyhle manýry.“
Housle budou svými trylky
opěvovat tichounce,
všechny tyhle horký chvilky
ve studený garsónce.
3. Pak na dráty telefonní
jako noty na linky
sednou hvězdy, které voní
jak rumový pralinky.
Z nich ti potom loutna s flétnou
naposledy zahraje,
že se naše duše střetnou
hned za bránou do ráje.
4. Vstávej, holka, bude ráno
kalný jako Metuje.
Zahraju ti na piáno,
jen co zjistím, kde tu je.
Dopij tenhle zbytek rumu,
ať je zase veselo,
jsme tu spolu z nerozumu,
tak co by nás mrzelo.

106. Víla (Karel Plíhal)

1. Znal jsem jednu vílu, která tančívávala na louce
C F G
Ami Emi F G
u silnice, která vede z Brna do Olomouce,
Ami Emi F C G
zlehounka se dotýkala vousů strejdy ječmene,
C F C G C
a já čekal, až jí hebké šaty sklouznou z ramene.
2. Šaty sklouzly a já koukal, ležel v trávě, tajil dech,
milióny galaxií běhaly mi po zádech,
jelikož však měl jsem rýmu, kýchl jsem a stalo se,
že se lekla a skončila ten svůj tanec na nose.
3. Přišla ke mně jen tak, nahá, a beze všech rozpaků
jemným hlasem zazvonila: „Co šmíruješ, prasáku,“
vod tý doby moje duše ztvrdla jako z ocele,
C F C G[#] G C
netoulám se po loukách a radši koukám na tele-vizi.

107. Vlak (Karel Plíhal)

- D*
1. Došlo uhlí, došla pára,
G
vlak nám umřel mezi poli $\frac{G}{F\#}$
*E*mi *A*⁷ *D*
pod oblohou plnou jasných hvězd.
Dělíme se o cigára,
G $\frac{G}{F\#}$
mlčíme a ticho bolí,
*E*mi *A*⁷ *D*
jen babka v kupé nepřestala plést.
*H*mi *F*[#]mi
R: Jehlice cinká o jehlici,
G *D* *G* *A*⁷
jak dva malí rytíři, co zkrížili své zbraně
*H*mi *F*[#]mi
kvůli té letité krasavici,
*E*⁷ *A*₄⁷ *sus* *A*⁷
co je v A-Z magazínu hned na první straně.
2. Došlo uhlí, došla pára,
Pánbůh ví, co bude s námi,
strojvůdce si serval stejnokroj.
Dělíme se o cigára,
a prsty té staré dámy
stále vedou nerozhodný boj.
- R:**
3. Došlo uhlí, není štáva,
klopýtáme mezi pražci,
jen babka v kupé sedí a plete dál.
Na poměry už nenadává,
podle ní jsme všichni šašci,
přece kolikrát už ten vlak s náma stál
a navíc, aspoň v klidu doplete ten šál,
dvoumetrový bleděmodrý šál,
čtyřmetrový bleděmodrý šál,
stometrový bleděmodrý šál,
tisíc a půlmetrový bleděmodrý šál ...

108. Vlasy (Karel Plíhal)

- F*^{maj7} *G*^{#7} *G*mi⁷ *C*⁹ *C*mi⁷₅₋
V pralese tvých vlasů zabloudila ruka
*A*mi⁷ *D*⁹ *C*^{#9} *G*mi⁷ *C*⁹ *C*⁺
nesmělýho kluka, neví, kudy kam,
F^{maj7} *G*^{#7} *G*mi⁷ *C*⁹ *C*mi⁷₅₋
teda: vybrala si trasu, ta cesta nemá konce,
*A*mi⁷ *D*⁹ *C*^{#9} *A*mi⁹ *G*[#]mi⁹ *G*mi⁹ *C*₄⁹ *sus*
s pláčem svěřuje se sponce, ti da ta ...
B^bmaj⁷ *H*mi⁷₅₋ *F*^{maj7} *D*⁹ *C*^{#9}
[: Vycházku máš do deseti, ruka nikde a čas letí,
*G*mi⁷ *C*⁹ *F*^{maj7} *F*⁹
měsíc kouká na to drama zcela bezostyšně,
B^bmaj⁷ *H*mi⁷₅₋ *F*^{maj7} *D*⁹ *C*^{#9}
nahodilí kolemjdoucí mají úsměv vševědoucí,
*G*mi⁷ *C*^{#7} *C*⁷ *C*⁺
hvězdy spadly do rybníka, my dva zase z višně. :]
F^{maj7} *G*^{#7} *G*mi⁷ *C*⁹ *C*mi⁷₅₋
V pralese tvých vlasů zabloudila ruka
*A*mi⁷ *D*⁹ *C*^{#9} *G*mi⁷
nesmělýho kluka, neví, kudy kam,
F[#]mi⁷ *G*mi⁷
neví, kudy kam, neví, kudy kam ...

109. Vločka (Karel Plíhal)

- D* *A* *H*mi
1. Vločky jsou hvězdy, co nehasnou,
G *D* *A* *D* *A* *D*
když slunce vystrčí hlavu,
A *H*mi
jedna z nich ležela před masnou
G *D* *A* *D* *A* *D*
uprostřed vzteklého davu.
2. Bylo to minulou sobotu,
dostali hovězí přední,
ona koukala zoufale na botu,
která se zjevila před ní.
- B*^b *D*mi
R: Dlouho se v rozpacích
*G*mi⁷ *G*⁷
strojila v oblacích
*A*⁷ *B*^{b7} *A*⁷
pro tuto sváteční chvíli.
B^b *D*mi
Po vzoru básníků,
*G*mi⁷ *G*⁷
za cenu zániku,
F *G*mi⁷
letěla, aby svět
*A*mi⁷ *B*^b
byl aspoň na chvílku
D $\frac{D}{C}$ *D* $\frac{D}{C}$ *D*
nevinně bílý.
3. Pak řezník vytáhnul roletu,
nikdo si nevšiml asi
té vločky středního doletu
s náloží něhy a krásy.
4. Zmizela pod jednou z podrážek,
na vločkách jaksi se nelpí,
leda kdyby tak pronikla do drážek
nějaké Gottové LP.
- R:**
5. Nebuďme ke vločkám neteční,
to pro nás v bolestech tají,
aby nám v dutině lebeční
nezbylo jen, co kde mají.

110. Vodnická (Karel Plíhal)

1. $C \quad F \quad C \quad \text{Ami}$
 Na starý vrbě nad rybníkem
 $C \quad F \quad G$
 zelený mužik sedí,
 $C \quad F \quad C \quad \text{Ami}$
 z termosky popíjí kafe s mlíkem,
 $C \quad F \quad C \quad F \quad C \quad F^{\text{maj7}}$
 melancholicky hledí.
2. Právě se pohádal se svou starou,
 už si s ní neví rady,
 a koumá, kolik je to vzdušnou čarou
 kiláků do Kanady.

R: $\text{Ami} \quad \text{Emi}$
 Závidí divokým husám,
 $F \quad G \quad \text{Ami}$
 jak mizí kdesi v dálce,
 $F \quad G \quad \text{Ami}$
 on zatím sedává tu sám,
 $D^7 \quad G$
 v botách ho zebou palce.

3. Stará mu nadává, že se jen fláká,
 a, nebejt tak střešená,
 vdala se zamlada za lampasáka -
 - zelená jak zelená.
4. Prej už v tom topení nák ztrácí formu
 a ona se za něj stydí,
 to voják má jiskru a uniformu,
 dovede líp potopit lidi.

R:

R: $\text{Ami} \quad \text{Emi}$
 I já závidím divokým husám,
 $F \quad G \quad \text{Ami}$
 jak dělaj' do mraků díru,
 $F \quad G \quad \text{Ami}$
 když poslouchám: „Vojíne, klusám, klusám, klusám,
 $G \quad F \quad G \quad C$
 tu nejste na špacíru ...“

111. Vosa (Karel Plíhal)

1. $G \quad D \quad G \quad C \quad D$
 Plavala vosa v kofole, zoufale křičela, jak vosy křičí,
 $G \quad D \quad G \quad D \quad G$
 plavala vosa v kofole, kofola stála na stole,
 $D \quad G \quad C \quad D$
 kofola stála na stole, potichu syčela, nebyla ničí,
 $G \quad D \quad G \quad D \quad G$
 kofola stála na stole, plavala vosa v kofole.
2. Ten, kdo tu vosu vylije, jen co si ta vosa osuší šosy,
 ten, kdo tu vylije, ten si to od ní vypije,
 ten si to od ní vypije, za všechny kofoly, za všechny vosy,
 ten, kdo tu vosu vylije, ten si od ní vypije.
3. Koho už vosy bodnuly, ten už ví svoje a tihleti vědí,
 že koho už vosy bodnuly, ten začíná znova a od nuly,
 stále a znova a od nuly, chvíli to bolí a pak už jen svědí,
 koho už vosy bodnuly, stále a znova a od nuly.
- *:** Plavala vosa v kofole ...

112. Vánoční píseň (Karel Plíhal / Jaroslav Seifert)

1. $C \quad \text{Emi} \quad \text{Dmi} \quad G$
 Jak ptáci zimomříví v tom teskném příběhu,
 $\text{Ami} \quad \text{Emi} \quad F^{\text{maj7}} \quad G$
 ti, které neuživí třpyt hvězdic na sněhu,
 $\text{Ami} \quad \text{Emi} \quad F^{\text{maj7}} \quad G \quad E^7$
 my sešli jsme se snící nad lžičkou olova,
 $\text{Ami} \quad \text{Dmi} \quad G \quad C \quad F^{\text{maj7}} \quad G \quad C$
 kéž by nám mohlo říci náš osud doslova.
2. Když už se řítí v spěchu ten žalupný děj,
 svíčičko na ořechu, hoř pro nás pomaleji,
 ať zvučí trouby hlásné i zpěvy andělů
 dřív, než přijde smrt a zhasne náš dech ve svém pocelu.
3. A těm u sukni matek dej úsměv do oček,
 klín plný cukrátek a hodně vánoček,
 když už se řítí v spěchu ten žalupný děj,
 [: svíčičko na ořechu, hoř pro nás pomaleji. :]

113. Vrána (Karel Plíhal)

1. $C \quad \frac{\text{Emi}}{H} \quad \text{Ami} \quad \frac{C}{G}$
 Byly časy, kdy i vrána tak nádherně zpívala,
 $F^{\text{maj7}} \quad C \quad D^7 \quad G$
 že vedle ní i ten slavík kníkal jako sele,
 $C \quad \frac{\text{Emi}}{H} \quad \text{Ami} \quad \frac{C}{G}$
 každé ráno před rozbřeskem hodila se do gala,
 $F^{\text{maj7}} \quad C \quad D^7 \quad G$
 nadechla se, odkašlala a spustila směle, vřele:

R1: $C \quad \frac{\text{Emi}}{H} \quad \text{Ami} \quad \frac{C}{G}$
 Krá, krá, krásná je svoboda,
 $F^{\text{maj7}} \quad C \quad D^7 \quad G$
 sladká jak jahoda na lesní skalce,
 $C \quad \frac{\text{Emi}}{H} \quad \text{Ami} \quad \frac{C}{G}$
 krá, krá, krásně je na světě,
 $F^{\text{maj7}} \quad C \quad G \quad C$
 když vítr nese tě tam a zas tam.

- R2:** Krá, krá, krásná je svoboda,
 hebká jak košile zručného tkalce,
 krá, krá, krásně je na světě,
 když na své „Můžu?“ si odpovím sám.
2. Zatím dole v mraveništi všichni tvrdě makají,
 pro maticku, pro královnu pot se z nich jen leje,
 jen co vránu uslyšeli, šeptají si potají:
 nám tu hoří plán a tahle mrcha se nám směje, že prý:

R1:

R2:

3. Královna se rozčilila: teda tohle ničí morálku,
 ještě aby mravencům to začlo vrtat šíškou,
 to nám ještě scházelo, když chystáme se na válku,
 a vydala se pohovořit s loajální líškou.
4. Nyní je vám asi jasný, jak to s vránou dopadlo,
 ten, kdo umí lítat, ještě nemusí být tabu,
 královně šlo o krk, no a tý lišce zase o žrádlo,
 $C \quad G \quad C \quad F$
 a od té doby vrány nejsou svými pány,
 $C \quad A^7 \quad D^7 \quad G$
 jenom občas v prudkém hněvu zazpívaj' si pro úlevu,
 C
 bez nároku na honorář: krá krá ...

114. Vzpomínky (Karel Plíhal)

1. D Ami
 Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,
 Hmi A
 odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky,
 D Ami
 otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,
 Hmi A
 hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.
- R: Hmi G A D
 Hmi G A D
 Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,
 Hmi G A D
 každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl,
 Hmi G A D
 každá ví, kdy jsem pomáhal a kdy jsem zase škodil,
 Hmi G A
 každá z nich je tou láskou s velkým eL.
2. Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
 snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
 vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
 dokud nás čas nezažene jít se rádně nasnídat.

R:

115. Žába (Karel Plíhal (Plíharmonyje))

1. G H
 Emi C^7
 Řidič v saabu v strašným kvaltu
 G $F^\#$ F E A^7 D^7
 žába sedí na vozovce jako přibitá,
 G H
 prach se zvedne a pak klesne,
 Emi C^7
 zvláště ve dne je to děsné,
 G $F^\#$ F E A^7 D^7 G
 zůstane tu po ní jenom stopa vyrytá.
- R: H
 Emi E
 Jenom topol lístek smekne,
 A^7
 smutný pozdrav od léta,
 D $D^\#$ D
 kráva pojde, ryba lekne
 a žába je přejetá.
2. Chyba žáby, přečíst stovku,
 nelezla by na vozovku,
 měla sedět někde v klidu v stínu kapradí,
 stopem chtěla do Třeboně,
 zbytek těla blahosklonně
 oplakávají čtyry starý, starý ovádi.

R:

- 3.=2. G $F^\#$ F E A^7 D^7 G
 + oplakávají čtyry starý, starý ovádi ...

116. Zahradnická (Karel Plíhal)

1. C Ami^7 G^7 C B^b
 Určitě sejdem se po letech,
 F G_4^7sus C
 spoléhám na boží mlejny,
 Ami^7 G^7 C B^b
 možná, že přibereš po dětech,
 F G_4^7sus C
 oči však budeš mít stejný.
 B^b F G_4^7sus
 Ty oči, co viní mě ze zrady,
 B^b F G_4^7sus
 co se z nich slzy jen řinou,
 C Ami^7 G^7 C B^b
 ta okénka do rajské zahrady,
 F G_4^7sus C
 jenže zahrady vonící dřinou.
2. Co jsem se natrápil s červama,
 zalíval růže a astry,
 mám z toho problémy s nervama,
 na rukou, na duši flastry.
 K čemu ty pečlivý záhony,
 k čemu to zbytečný plení,
 divoký přírodní zákony,
 ty v sobě těžko kdo změní.
3. Na stolku v zahradním altánu
 stují džbán, a v něm strík vinnej, juch,
 ať si teď nalejvá ze džbánu
 pro změnu zas někdo jinej.
 Určitě sejdem se po letech,
 spoléhám na boží mlejny,
 [: možná, že přibereš po dětech,
 a oči, no, ty budou stejný. :]

117. Země je deska (Karel Plíhal)

1. C F^{maj7} C
 F^{maj7} C $\frac{D^9}{F^\#}$ G
 Země je deska a táhnou ji sloni,
 F C Dmi E^7
 slunce se kolem ní točí a točí,
 včera je dneska a letos je loni
 Ami $\frac{D^9}{F^\#}$ G C
 a láska má obrovský zelený oči.
2. Na pivním tácku se houfujou čárky,
 velení přebírá dvojitej koňak,
 a z hejna racků nám padají dárky
 na hlavu, na ruce, na baloňák.
3. Šrajtofle s platem je nabitá puška
 a ty jsi divoká africká šelma,
 obratným hmatem mě vykopneš z lůžka
 a za mnou poletí tropická helma.

4.=1.

118. Z minula (Karel Plíhal)

1. $G \quad D \quad G$
[: Když květina svobody hynula,
 $D \quad G \quad D(-)$
národ se probudil a neochvějně :]
 $C \quad G \quad Emi$
vykročil z onoho minula,
 $D \quad G \quad D$
vykročil z onoho minula, jó,
 $G \quad D \quad Emi \quad C \quad G \quad D \quad G$
kde všichni měli mít stejně, kde všichni měli mít stejně.
2. [: Ruka, co z tribuny kynula,
noha, co vesele šlapala v lejně, :]
ruka, co z tribuny kynula,
společně přišli jsme vodněkud z minula, jó,
[: a zřejmě i odejdem stejně. :]
3. [: Šedivá vrána, co splynula
s vránama v podobně šedivým hejně :]
šedivá vrána, co splynula,
zmateně přilítla vodněkud z minula, jó,
[: i dneska je šedivá stejně. :]
4. [: Chasa už prapory svinula,
ještě se naplno nemele v mlejně, :]
chasa už prapory svinula,
sedím tu, poučen průsery z minula, jó,
[: a začínám znova a stejně. :]
5. [: Berounka plyne, jak plynula
kdysi, král usíná na Karlštejně, :]
Berounka plyne, jak plynula,
v hospodě hrajou se písničky z minula, jó,
[: a tebe miluju stejně. :]

119. Zakopaný pes (Karel Plíhal (Plíharmonyje)/ Chuck Berry)

- H
1. Roznesla se naším městem prapodivná zvěst,
že slunko bude vstávat místo v pět raději v šest,
 E
na všech schůzích přišel tento problém na přetřes,
 $H \quad E$
tady asi někde bude zakopanej pes.
2. Usnesla se usnesení, vznikly závěry,
směrnice byly směřovány cestou důvěry,
zejtra by snad bylo pozdě, proto ještě dnes
půjdeme hledat místo, kde je zakopanej pes.
3. Ještě ten den odpoledne, nějak po pátý
jedni vzali výpočty a druzí lopaty,
kdosi přijel s bagrem, co si půjčil z protekce,
a s kahany přišla i hloubková inspekce.
4. Rozorali celý město, ba i okolí,
pak dostali nemocenskou na svý mozoly,
místo psa vak našli jenom jednu chcíplou myš,
i tak budem k lepším zítřkům aspoň kousek blíž.
5. Slunce si dál vstává v zimě v osm, v létě v pět
a soukolí v hodinách začíná rezivět,
chce to nový hodiny a nechat rezí rez,
v tom by možná mohl bejt ten zakopanej pes.

120. Zavřu se do sebe (Karel Plíhal)

1. $B^{b7} \quad D^{#9}$
Zavřu se do sebe na osm knoflíků,
 $B^{b7} \quad B^{b7}$
vezmu si s sebou jen kapesník čistej.
 $D^{#9} \quad Edim$
Jak hlemýžď v ulitě, jak párek v rohlíku
 $F^7 \quad F^{#7} \quad F^7$
budu si konečně sám sebou jistej.
2. Nájem jsem zaplatil půl roku dopředu,
ledničku rozmrazil, zavolał milé,
že vylezu v únoru, pátýho ve středu,
ať koupí noviny, pivo a filé.
- $D^{#9} \quad Edim$
R: Budu si lebedit před světem ukrytý,
 $B^{b7} \quad Fmi^6 \quad G^7$
ať si mně nadávaj', ať do mě buší,
 C^7
trošku si promáznu mozkový závitý,
 $F^7 \quad F^{#7} \quad F^7$
provětrám svědomí, dofouknu duši.
- R:
3. Zavřu se do sebe na osm knoflíků,
zpretrhám se světem veškerý nitky,
 $D^{#9} \quad Edim \quad B^b \quad G^7$
jen bych chtěl poprosit někoho v publiku,
 $C^7 \quad F^7 \quad B^b$
zda by mi nemohl chodit zalívat kytky.

121. Žlutí sokoli (Karel Plíhal)

1. $C \quad \frac{E\text{mi}^7}{H} \quad \text{Ami} \quad \frac{\text{Ami}}{G} \quad \frac{D^9}{F\#}$
 Že čápi děti nenosí, už dávno vím od kohosi,
 $\text{Ami} \quad \frac{\text{Ami}}{G} \quad \frac{D^9}{F\#} \quad G$
 kdo v tomhle směru zkušenější byl,
 $C \quad \frac{E\text{mi}^7}{H} \quad \text{Ami} \quad \frac{\text{Ami}}{G} \quad \frac{D^9}{F\#}$
 že Ježíšek je tatínek a bludička je plamínek,
 $\text{Ami} \quad G \quad C$
 jsem časem taky jakž-takž pochopil.
2. Že polednice nechodí a Palečci se nerodí,
 mě dávno v hloubi duše nebolí,
 jen nedokážu pochopit, proč, když jsem mírně přiořit,
 mi lítaj' bytem žlutí sokoli.

- R1:** $F\#\text{dim} \quad D^7 \quad F\#\text{dim} \quad D^7$
 Podnikají nálety na tuzexové tapety,
 $E\#\text{dim} \quad F^7 \quad E\#\text{dim}$
 v telefonu vidí hraboše, hehe,

$C \quad \frac{E\text{mi}^7}{H} \quad \text{Ami} \quad \frac{\text{Ami}}{G} \quad \frac{D^9}{F\#}$
 je smutnej pohled na dravce, jak domnělého hlodavce
 $\text{Ami} \quad G \quad C$
 odnášejí mladým do koše.

3. Pak za pomoci sousedů - dva zezadu, dva zepředu -
 - chytáme tu havěť do sítí,
 kroužky od záclon je kroužkujem a z úlovků se radujem
 a hned je tady důvod k napití.
- R2:** A když se trochu napijem, tak porůznu se ukryjem,
 vyčkáváme plni napětí,
 až vrznou dvířka od půdy a citrónové přeludy
 zase na kus žvance přiletí.
- 4.=3.
- R3:** A když další litr vypijem, tak porůznu se ukryjem,
 vyčkáváme plni napětí,
 až vrznou dvířka od půdy a citrónové přeludy
 zase na kus žvance přiletí.

5.=3.

R2:

6.=3.

R3: ...

122. Za tři čtvrtě století (Karel Plíhal)

1. $C \quad C^9 \quad \text{Ami}^7 \quad G$
 Už za tři čtvrtě století, lásko, budem slavit stovku,
 $F \quad D^7 \quad C \quad G$
 otevřeme víno, sedneme si na pohovku,
 $C \quad C^9 \quad \text{Ami}^7 \quad G$
 na staříckým gramofonu pustíme si Floyd, $F \quad D^7 \quad C \quad G$
 zavoláme kámošům na všechny asteroidy.
2. Už za tři čtvrtě století nám bude, lásko, sto let,
 nejspíš budem utahaní jako pérka rolet,
 na staříckým gramofonu pustíme si Queeny,
 uděláš mi svíčkovou, už teď mi tečou sliny.
- R:** $\text{Ami} \quad \frac{\text{Ami}}{G} \quad \frac{D^9}{F\#} \quad G$
 Jenom doufám, že se do té doby neumlátíš smíchem,
 $\text{Ami} \quad \frac{\text{Ami}}{G} \quad \frac{D^9}{F\#} \quad G$
 jenom doufám, že se neubřečíš nad Vávrou či Zichem,
 $\text{Ami} \quad \frac{\text{Ami}}{G} \quad \frac{D^9}{F\#} \quad G$
 taky pořádně se rozhlížeš, než vejdeš na vozovku,
 $F \quad D^7 \quad C \quad G \quad C \quad C^9 \quad \text{Ami}^7 \quad G \quad C$
 rád bych s tebou, lásko moje, oslavil tu stovku.
3. To víno bude nejspíš ročník dva tisíce dvacet,
 s každým hltem budeš aspoň deset roků ztracet,
 a když ti bude pětadvacet, bude sklenka prázdná
 a ty budeš jako dneska líznutá a krásná,
 $C \quad C^9 \quad \text{Ami}^7 \quad G \quad C$
 la la la ...

1.	Karel Plíhal	Akordy	1
2.	Karel Plíhal	Amnestie	1
8.	Karel Plíhal	Básník, ten má právo veta	3
3.	Karel Plíhal	Bázlivá	1
6.	Karel Plíhal	Blanická kuřata	2
7.	Karel Plíhal (Plíharmonyje)	Blues	3
4.	Karel Plíhal	Brej den	2
5.	Karel Plíhal + Slávek Janoušek / Tom Paxton	Byl jeden král	2
11.	Karel Plíhal (Plíharmonyje)	Cestou do práce	4
12.	Karel Plíhal	Co jsme si, to jsme si	4
10.	Karel Plíhal	Černá díra	3
9.	Karel Plíhal + Jarek Nohavica	Českým Budějovicím	3
13.	Karel Plíhal	Děvče mi usnulo	4
14.	Karel Plíhal	Dopis	5
15.	Karel Plíhal	Dvě spálený srdce	5
17.	Karel Plíhal	Fotka	5
16.	Karel Plíhal (Plíharmonyje) / John Lennon, Paul McCartney	Frýdek-Místek	5
18.	Karel Plíhal	Gilotina	6
19.	Karel Plíhal	Hasiči	6
20.	Karel Plíhal	Hospodská	6
21.	Karel Plíhal	Hrací strojek	6
22.	Karel Plíhal / Josef Kainar	Imperial blues	7
23.	Karel Plíhal	Instalatérská	7
24.	Karel Plíhal	Intelektuálky	7
25.	Karel Plíhal	Jaro	7
26.	Karel Plíhal	Já v mládí mlsal	7
28.	Karel Plíhal	Kde jsou	8
27.	Karel Plíhal	Když jsi smutná	7
29.	Karel Plíhal	Klužiště	8
30.	Karel Plíhal	Knihy	8
31.	Karel Plíhal	Kominík	8
32.	Karel Plíhal	Králíci	8
33.	Plíharmonyje	Křepelky	9
34.	Karel Plíhal	Květina	9
35.	Karel Plíhal	K vodě	9
36.	Karel Plíhal (Plíharmonyje)	Láska člověčí	9
38.	Karel Plíhal / F. G. Lorca	Lásko má	10
37.	Karel Plíhal	Lelek	9
39.	Karel Plíhal	Loučení s vůní šeríku	10
44.	Karel Plíhal	Mám prima den	11
40.	Karel Plíhal	Mandelinka	10
41.	Karel Plíhal / Lubomír Schneider	Modrá knížka	10
42.	Karel Plíhal (Plíharmonyje)	Mouchy	10
43.	Karel Plíhal	Možná	11
46.	Karel Plíhal	Mravenčí	11
47.	Karel Plíhal / Josef Kainar	Mrtvý vrabec	11
45.	Karel Plíhal / Jiří Žáček	Můj přítel Yetti	11
48.	Karel Plíhal	Myš	12
50.	Karel Plíhal	Na dvorečku	12
53.	Karel Plíhal	Na konečné tramvaje	13
49.	Karel Plíhal	Námořnická	12
55.	Karel Plíhal	Na půdě	14

57.	Karel Plíhal	Na Svatým Kopečku.....	14
52.	Karel Plíhal / Jiří Žáček	Negalantní kuplet o posledním zvonění.....	13
56.	Karel Plíhal / D. McLean	Neopouštěj rám.....	14
54.	Karel Plíhal	Nosorožec.....	14
51.	Karel Plíhal	Nultá hodina.....	13
58.	Karel Plíhal	O blechách a tak.....	15
59.	Karel Plíhal / Tom Paxton	Obraz.....	15
60.	Karel Plíhal	O písničce.....	15
61.	Karel Plíhal	O vojenském letounu zn. MIG.....	15
62.	Karel Plíhal	O zesilovači zn. Peavey.....	15
69.	Karel Plíhal	Padaly hvězdy.....	18
63.	Karel Plíhal	Padesátník.....	16
64.	Karel Plíhal	Pampeliška.....	16
84.	Karel Plíhal	Panně ve výkladní skříni.....	22
67.	Karel Plíhal / Emanuel Frynta	Pepita.....	17
68.	Karel Plíhal	Pes.....	17
66.	Karel Plíhal (Plíharmonyje)	Píseň bez rýmů.....	17
70.	Karel Plíhal / Vítězslav Nezval	Píseň.....	18
72.	Karel Plíhal	Plachetnice.....	18
71.	Karel Plíhal	Podivná kometa.....	18
74.	Karel Plíhal	Podzimní.....	19
75.	Karel Plíhal (Plíharmonyje)	Podzim.....	19
73.	Karel Plíhal (Plíharmonyje)	Pohádka máje.....	19
76.	Karel Plíhal / Mike Oldfield	Pohádka.....	20
81.	Karel Plíhal	Pojďme si hrát se slůvky.....	21
77.	Karel Plíhal	Pozvánka.....	20
82.	Karel Plíhal / Tom Paxton	Prodavač slonů.....	21
83.	Karel Plíhal	Prosím tě, holka.....	22
78.	Karel Plíhal	Provazochodecká.....	20
79.	Karel Plíhal	Prší.....	20
80.	Karel Plíhal	Průvan.....	21
65.	Karel Plíhal	Před bouří.....	16
85.	Karel Plíhal	Ráda se miluje.....	22
92.	Karel Plíhal	Sedí topič u piána.....	24
86.	Karel Plíhal	Skončil další fet.....	22
87.	Karel Plíhal	Sněhulák.....	22
88.	Karel Plíhal	Sopka.....	23
89.	Karel Plíhal	Soused Pepa.....	23
94.	Karel Plíhal	Svíčka.....	24
90.	Karel Plíhal	Špína.....	23
93.	Plíharmonyje	Štědrý večer.....	24
91.	Karel Plíhal	Štěstí.....	23
96.	Karel Plíhal	Taxík.....	24
98.	Karel Plíhal / Josef Kainar	Tichá je voda.....	25
97.	Karel Plíhal	Tlustej chlapík.....	25
99.	Karel Plíhal	Touha poznat celej svět.....	25
100.	Karel Plíhal	Trubadúrská.....	26
95.	Karel Plíhal	Tři andělé.....	24
101.	Karel Plíhal	Turisti z Německa.....	26
102.	Karel Plíhal	U spinetu.....	26
112.	Karel Plíhal / Jaroslav Seifert	Vánoční píseň.....	29
103.	Karel Plíhal	Vánoční.....	27
104.	Karel Plíhal	V bufetu.....	27
106.	Karel Plíhal	Víla.....	27
107.	Karel Plíhal	Vlak.....	28

108.	Karel Plíhal	Vlasy	28
109.	Karel Plíhal	Vločka	28
110.	Karel Plíhal	Vodnická	29
111.	Karel Plíhal	Vosa	29
113.	Karel Plíhal	Vrána	29
105.	Karel Plíhal	Vstávej, holka	27
114.	Karel Plíhal	Vzpomínky	30
116.	Karel Plíhal	Zahradnická	30
119.	Karel Plíhal (Plíharmonyje)/ Chuck Berry	Zakopaný pes	31
122.	Karel Plíhal	Za tři čtvrtě století	32
120.	Karel Plíhal	Zavřu se do sebe	31
117.	Karel Plíhal	Země je deska	30
118.	Karel Plíhal	Z minula	31
115.	Karel Plíhal (Plíharmonyje)	Žába	30
121.	Karel Plíhal	Žlutí sokoli	32